

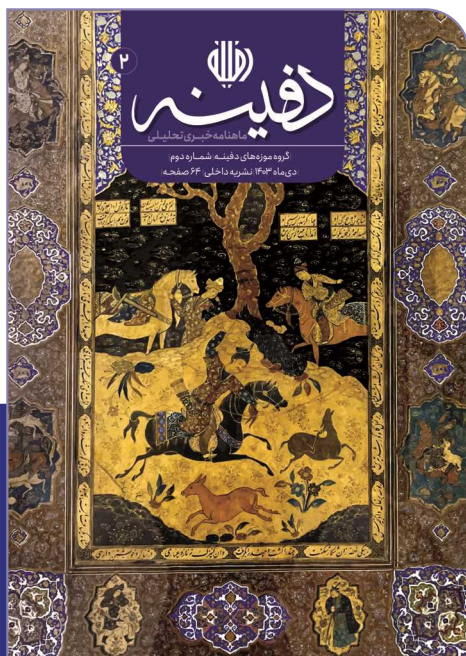
دفینه

ماهنامه خبری تحلیلی

گروه موزه‌های دفینه | شماره دوم
دی‌ماه ۱۴۰۳ | نشریه داخلی | ۶۴ صفحه

صاحب امتیاز:	سخن نخست / ۲/
مؤسسه فرهنگی موزه‌های بنیاد	یادداشت سردبیر / ۴/
مدیر مسئول:	آثار شاخص موزه‌ها / ۶/
حمیدرضا سلیمانی	رویدادهای موزه‌ای / ۳۴/
سردبیر:	آموزش (دوره‌های آموزشی) / ۵۰/
مهدی نجابت	پژوهش (رویدادهای پژوهشی) / ۵۲/
شورای سیاست‌گذاری:	راه‌اندازی غرفه‌های عرضه محصولات فرهنگی / ۵۶/
حمیدرضا سلیمانی	معرفی محصولات فرهنگی / ۶۰/
کتایون پلاسعیدی	اخبار / ۶۴/
مهدی نجابت	
رضا فتح‌پور کاشانی	
طراح گرافیک:	
محسن خرقانی	

نشانی: تهران، بزرگراه شهید سلیمانی،
نرسیده به بلوار آفریقا،
بنیاد مستضعفان، ساختمان شهید بصیر،
طبقه ۴، مؤسسه فرهنگی موزه‌ها.
کدپستی: ۱۵۱۹۶۱۳۵۱۴
تلفن: ۰۲۱-۸۶۰۸۸۰۳۲ و ۰۲۱-۸۶۰۸۸۰۳۷

تصویر روی جلد:

اقتباس از

"تابلوی" بهرام گور و آزاده در شکارگاه

استمرار مهم‌تر از آغاز

◀ حمیدرضا سلیمانی

رودخانه به تدریج و در طول زمان شکل می‌گیرد. این پویایی و تغییرپذیری، تفاوت اصلی فرهنگ با سایر عرصه‌هاست. اگر به اقدامات فرهنگی تنها با نگاهی کوتاه‌مدت بنگریم و انتظار نتایج سریع و فوری داشته باشیم، از درک معنای واقعی فرهنگ و تأثیرات بلندمدت آن بازخواهیم ماند. در حقیقت، آنچه جوامع و تمدن‌ها را به شکوفایی رسانده است، رویکردی تدریجی، همراه با صبر و برنامه‌ریزی مستمر بوده است.

موزه‌ها صرفاً محلی برای نمایش آثار تاریخی و هنری نیستند، بلکه با استمرار در فعالیت‌های پژوهشی و آموزشی خود، نقشی کلیدی در توسعه دانش و ارتقای سواد فرهنگی جامعه ایفا می‌کنند. این استمرار در عملکرد است که به موزه‌ها عمق می‌بخشد و امکان تحلیل دقیق‌تر داده‌های تاریخی و فرهنگی را فراهم می‌آورد. تداوم این تلاش‌ها نه تنها به شکل‌گیری درک عمیق‌تری از ریشه‌های تمدن و هویت جوامع کمک می‌کند، بلکه بستری برای حفظ و انتقال این میراث به نسل‌های آینده ایجاد می‌نماید. موزه‌ها با ارائه پیوسته محتوای جدید و دسترسی عمومی به آثار ارزشمند، پلی پایدار میان نسل‌های گذشته، حال و آینده

استمرار در هر فعالیت فرهنگی، نقشی اساسی در دستیابی به موفقیت و ماندگاری ایفا می‌کند. اگرچه آغاز هر کار، مرحله‌ای مهم و هیجان‌انگیز است، اما آنچه به اقدامات ما عمق و اثرگذاری می‌بخشد، تداوم و پایداری در مسیر است. کار فرهنگی، برخلاف فعالیت‌های فنی و مهندسی که اغلب با معادلات دقیق و نتایج مشخص قابل پیش‌بینی‌اند، ماهیتی پیچیده، پویا و زمان‌بر دارد. این اقدامات، همانند کاشت دانه‌ای در خاک حاصلخیز، نیازمند توجه مداوم، صبر و برنامه‌ریزی بلندمدت هستند تا در نهایت به ثمر بنشینند و تأثیر واقعی خود را نشان دهند.

فرهنگ را می‌توان به رودخانه‌ای تشبیه کرد که مسیر و جریان آن همواره در حال تغییر است. عمق و غنای این

در دنیایی که بر مبنای واقعیات سخت

پیش می‌رود، فرهنگ به عنوان زبان

لطیف و عمیق انسان‌ها، به نرمی و با

چشم اندازی بلندمدت ساخته می‌شود

نهایت به فراموشی سپرده می‌شوند. این موضوع نشان می‌دهد که موفقیت در عرصه فرهنگ، تنها با عزمی راسخ، مستمر و معطوف به هدف، محقق خواهد شد.

امید است موسسه موزه‌های بنیاد مستضعفان نیز با تمرکز بر این مهم، مصمم و امیدوار، قدم‌های خود را در راه رشد و تعالی فرهنگ ایرانی-اسلامی همچنان استوار بردارد.

داشته‌اند که با شروعی خوب و قدرتمند، نویدبخش تحولی بزرگ بوده‌اند. اما تاریخ این حوزه نشان می‌دهد که تنها یک آغاز قوی کافی نیست؛ بلکه مداومت، صبر و برنامه‌ریزی بلندمدت است که می‌تواند این ایده‌ها را به بلوغ برساند. بسیاری از این پروژه‌ها، به دلیل نداشتن روحیه استمرار و ناتوانی در مقابله با چالش‌های پیش رو، در نیمه راه متوقف شده‌اند و هرگز به پتانسیل واقعی خود دست نیافته‌اند. کار فرهنگی، برخلاف پروژه‌های کوتاه‌مدت، نیازمند سرمایه‌گذاری زمان و تلاش مستمر است. بدون این پشتکار و پایبندی به اهداف، حتی ایده‌هایی که در ابتدا با استقبال چشمگیر روبه‌رو می‌شوند، نمی‌توانند جایگاهی ماندگار در ذهن و قلب جامعه پیدا کنند و در

به شمار می‌روند و فرصتی برای تعامل معنادار با تاریخ، هنر و علم فراهم می‌کنند.

تداوم فعالیت‌های موزه‌ها نقشی اساسی در رشد فرهنگی و اجتماعی ایفا می‌کند. نمایش مداوم و هدفمند آثار هنری و تاریخی، بستری برای تقویت حس تعلق اجتماعی و آگاهی فرهنگی فراهم می‌سازد. علاوه بر این، برگزاری مستمر رویدادها و نمایشگاه‌های موضوعی، به گفت‌وگوی بین فرهنگی و افزایش درک متقابل میان جوامع کمک می‌کند. این پایداری در ارائه خدمات فرهنگی، موزه‌ها را به بازیگرانی تأثیرگذار در حفظ و توسعه میراث فرهنگی و همچنین بستری برای ایجاد خلاقیت و نوآوری تبدیل می‌کند. استمرار در این مسیر، کلیدی برای ارتقای پایدار فرهنگ و هنر در سطح جامعه است.

در سراسر دنیا، ایده‌های خلاقانه و فعالیت‌های فرهنگی بسیاری وجود

زمستان در آستانه‌ی تحولی دیگر

مهدی نجابت

درست همان‌طور که در پاییز، درختان باریختن برگ‌ها خود را آماده زمستان می‌کنند و در بهار دوباره جوانه می‌زنند، ما نیز باید همواره به یاد داشته باشیم که مسیر هر آغاز، به تنهایی نمی‌تواند ما را به هدف برساند. ما در این مسیر باید گام به گام با دقت و توجه پیش برویم، هر قدم را محکم برداریم و بدانیم که هر گام جدید، نه تنها بخشی از راه است بلکه به تنهایی می‌تواند عمیق‌ترین تأثیرات را در آینده بگذارد. بنابراین، گام بعدی ما در این مسیر نشریه، همانند دانه‌ای است

چرا که در آن‌ها نه تنها اهداف و اراده ما، بلکه انرژی و اشتیاق برای شروع کاری جدید به نمایش درمی‌آید. آغاز، همیشه مملو از هیجان و نویدهای تازه است. همان‌طور که پاییز، فصل ریزش برگ‌هاست و به نوعی به تجدید حیات زمین می‌پردازد، ما نیز در این فصل، به بازگشت به ریشه‌ها و به روزرسانی مسیرهای فرهنگی خود پرداختیم.

فصل پاییز، فصلی که در آن نخستین شماره نشریه را منتشر کردیم، برای ما همانند آغاز یک سفر تازه بود. در این فصل، درختان به‌رغم برگ‌ریزان‌شان، همچنان شکوفه‌هایی از امید و آغاز را به خود داشتند و ما نیز با انتشار این شماره، گام اول را در راهی تازه برداشتیم. نخستین قدم‌ها، گاهی دشوارترین اما مهم‌ترین گام‌ها هستند،

هر نمایشگاه یا پروژه‌ای که آغاز می‌شود، زمانی که در مسیر خود قرار می‌گیرد و به ثمر می‌رسد، داستانی از پشتکار، استقامت و تلاش مستمر است.

که در خاک پاییز کاشته شده و انتظار می‌رود در زمستان نیز جوانه زده و در بهار شکوفا شود.

قدم بعدی، همانطور که در حرکت طبیعت نیز دیده می‌شود، نه فقط نیازمند پیوستگی و استمرار است بلکه به مراتب دشوارتر و مهم‌تر از گام اول است. در آغاز هر کاری، شور و شوق اولیه به ما انگیزه می‌دهد، اما ادامه دادن و پایدار ماندن در مسیر، هنر واقعی است. برای رسیدن به هدف‌ها، تنها نخستین قدم کافی نیست؛ در هر گام بعدی است که یاد می‌گیریم از مشکلات عبور کنیم، مسیرهای تازه‌ای کشف کنیم و افق‌های جدیدی را به روی خود بگشاییم. موزه‌ها، به عنوان نگه‌دارنده‌های تاریخ و فرهنگ، خود شاهد همین فرآیند

هستند. هر نمایشگاه یا پروژه‌ای که آغاز می‌شود، زمانی که در مسیر خود قرار می‌گیرد و به ثمر می‌رسد، داستانی از پشتکار، استقامت و تلاش مستمر است. حال اما در زمستان به سر می‌بریم و از دریچه‌ی آن جهان را نظر می‌کنیم. هر اثر هنری در موزه، مانند دانه برفی زمستان همیشه فصلی است که با خود سکوتی عمیق و تأمل‌برانگیز می‌آورد. روزها کوتاه‌تر می‌شوند، آسمان خاکی و سرد، سرما بر هر چیزی حکمرانی می‌کند و طبیعت به نوعی به خواب زمستانی فرو می‌رود. در این فصل، زندگی به کندی حرکت می‌کند و انسان‌ها بیشتر به درون خود پناه می‌برند، همان‌طور که در سرمای آن، طبیعت خودش را از هیاهوی تابستانه باز می‌دارد. اما در همین سکوت و خاموشی، فرصتی بی‌نظیر برای درنگ و اندیشیدن فراهم می‌آید.

موزه‌ها نیز در این فصل همانند یک پناهگاه هستند؛ پناهگاهی فرهنگی می‌گیرد و به ثمر می‌رسد، داستانی از پشتکار، استقامت و تلاش مستمر است. دور شویم و در فضای آرام، تاریخ را با دقت بیشتری مرور کنیم. هر شیء و اثر هنری در موزه، مانند دانه برفی زمستان همیشه فصلی است که با خود سکوتی عمیق و تأمل‌برانگیز می‌آورد. روزها کوتاه‌تر می‌شوند، آسمان خاکی و سرد، سرما بر هر چیزی حکمرانی می‌کند و طبیعت به نوعی به خواب زمستانی فرو می‌رود. در این فصل، زندگی به کندی حرکت می‌کند و انسان‌ها بیشتر به درون خود پناه می‌برند، همان‌طور که در سرمای آن، طبیعت خودش را از هیاهوی تابستانه باز می‌دارد. اما در همین سکوت و خاموشی، فرصتی بی‌نظیر برای درنگ و اندیشیدن فراهم می‌آید.

معرفی نمونه‌هایی از آثار گروه موزه‌های دفینه

محتوای نمایشی آثار در موزه‌های دفینه حاوی محتوای باستان‌شناختی، تاریخی و هنری کم‌نظیر و گاه بی‌نظیر از دوران پیش از تاریخ و دوره‌های تاریخی ایرانی و فرهنگ‌های ملل و اقوام غیرایرانی هستند. تماشای آنها هیجان‌انگیز و کسب آگاهی از آنها سودمند است.

گروه موزه‌های دفینه با تنوع و گستردگی مجموعه‌های خود، جایگاهی برجسته در نمایش هویت و تمدن این سرزمین دارند. آثار این گروه موزه‌ای که در موزه‌های هنر جهان، هنر اسلامی، پول و سکه، گوهر و آرایه، نور و روشنایی، زمان،

ملی اصفهان، پردیس رامسر و هنر ایران به نمایش درآمده‌اند هر یک دریچه‌ای متفاوت به سوی تاریخ و فرهنگ گشوده و مخاطبان را به سفری شگفت‌انگیز در دل هنر و تمدن دعوت می‌کنند. از ظرافت هنرهای اسلامی گرفته تا جلوه‌های بی‌مانند از گوهرها و آرایه‌ها، از روایت‌های بصری نور و روشنایی تا ابزارهای زمان‌نگاری و یادگارهای گذشته. آثار این مجموعه‌ها، گویای غنای بی‌پایان تاریخ و هنر ایران و جهان‌اند. در این مسیر، سفری خواهیم داشت به‌درون و محتوای نمایشی این موزه‌ها تا با آثار شاخص و برجسته آنها بیشتر آشنا شویم. آثاری که هر یک نه تنها بازتاب‌دهنده یک دوره تاریخی یا سبک هنری خاص هستند، بلکه نمایانگر پیوندی عمیق میان انسان و هنر، تمدن و هویت‌اند.

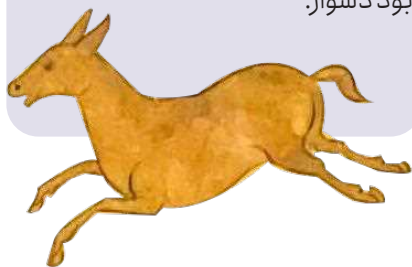

موزه هنر ایران

تابلوی بهرام گور و آزاده در شکارگاه

را بگرفت/ وان کنیزک ز ناز و عیاری/ در ثنا کرد خویشتن داری/ شاه یک ساعت ایستاد صبور/ تا یکی گور شد روانه ز دور/ گفت کای تنگ چشم تاتاری/ صید ما را به چشم می ناری؟/ گوری آمد بگو که چون تازم/ وز سرش تا سمش چه اندازم/ گفت باید که رخ برافروزی/ سر این گور در سمش دوزی/ شاه چون دید پیچ پیچی او/ چاره‌گر شد ز بس بسیچی او/ صید را مهره درفکند به گوش/ آمد از تاب مهره مغز به جوش/ سم سوی گوش برد صید زیون/ تا ز گوش آرد آن علاقه برون/ تیر شه برق شد جهان افروخت/ گوش و سم را به یکدگر بردوخت/ گفت شه باکنیزک چینی/ دست و تیرم چگونه می بینی/ گفت پر کرده شهریار این کار/ کار پر کرده کی بود دشوار.

تک پرسوناژ و موضوعات متنوع مانند گرفت و گیر، اسلیمی و ختایی آراسته شده‌اند. رنگ زمینه حاشیه چرم، قهوه‌ای و آبی لاجوردی است و در بخش بالایی متن اصلی تابلو، امضای میرزا آقا امامی (۱۲۶۰-۱۳۲۴ ه.ش، هنرمند دوره پهلوی) به خط نستعلیق تحت عنوان «امامی» آمده است. متن اشعار روی اثر، از نظامی گنجوی به شرح زیر است: شاه روزی شکار کرد پسند/ در بیابان پست و کوه بلند/ داشت به خود کنیزکی چون ماه/ چست و چابک به هم‌کابی شاه/ بیشتر در شکار و باده و رود/ شاه از او خواستی سماع و سرود/ گور برخاست از بیابان چند/ شاه بر گور گرم کرد کمند/ تیر در نیم گرد شست نهاد/ پس کمان درکشید و شست گشاد/ بر کفل گاه گور شد تیرش/ بوسه بر خاک داد نخچیرش/ در یکی لحظه زان شکار شگفت/ چند را کشت و چند

"تابلوی بهرام گور و آزاده در شکارگاه یک نقاشی مینیاتور به شیوه آبرنگ و گواش در ابعاد ۹۰×۱۲۵ سانتیمتر است. تکنیک‌های به کار رفته در این اثر شامل معرق چرم، سوخت چرم و نقاشی روی چرم است. محتوای نقاشی به داستان شکار گور توسط بهرام در حضور «فتنه» آزاده»، کنیز او، اشاره دارد. در این تابلو، سه سوارکار (بهرام در حال انداختن تیر، فتنه در حال نواختن چنگ و یک مرد دیگر) و یک مرد پیاده که افسار اسب فتنه را گرفته، به تصویر کشیده شده‌اند. همچنین دو آهو، یکی زخمی و دیگری در حال فرار، در صحنه‌ای که دشتی با درختی در چشم‌انداز و آسمانی تیره است، دیده می‌شوند. در حاشیه متن اصلی، اشعاری از خمسه نظامی به خط نستعلیق نوشته شده است که با تکنیک هنر سوخت تزئین شده و شامل ترنج‌هایی است که با مینیاتورهای

Museum of World Art; The Earthenware Bowl

In the Museum of World Art, one of the museums of the Dafineh campus, an earthenware bowl is on display, which is notable for its structural and decorative features. The height of this piece is 55 cm, and the diameter of its mouth and base are 44 and 13 cm respectively. This handmade bowl is reinforced with fine minerals in its clay. It has been well-fired, and its inner and outer surfaces are coated with a creamy clayglaze. The surface of the pottery is decorated with geometric patterns in black and red on a creamy

background. The main decoration is a red arrow parallel to the elongated body, enclosed in a black square frame. This decoration is repeated three times on the outer body of the bowl. Between these arrows, there are interlocking squares carrying a repeated diamond pattern, drawn in black. Another decoration of this bowl includes two chain-like borders of diamonds, executed at the top and bottom of the vessel. Bowls were produced for storing grains or liquids; hence, their shape typically features variable heights and a mouth diameter two to three times larger than the base. The decoration of pottery and ceramic objects in two or more colors is one

of the prominent features of pottery culture in the southeastern and eastern regions of Greater Iran during the late fourth and early third millennia BCE. Notable examples of pieces or intact vessels from this pottery culture with various forms such as bowls, goblets, cups, mugs, pots, and bowls have been reported from excavations at the archaeological sites of the Bardesir Valley, Tal-e Eblis III and IV, and Tepe Yahya, layer VB, and Shahdad in the same region, as well as in Bam at sites such as Khwaja Askar Cemetery and the prehistoric mounds of Darzin and Darstan. Despite the invention of the potter's wheel in the fourth millennium BCE in the Iranian plateau, which consequently ensured mass production of vessels with high-quality standards, the traditional hand-making method was still followed for producing storage vessels, which were necessarily large, and cooking pots. Nevertheless, the skill of the potters of that era in optimizing kiln temperatures, combined with sufficient fuel supply, allowed them to produce these vessels at a significant quality level, with proper firing being the most notable indicator. In the excavations of Tepe Yahya, layer VB, we see black and red two-colored pottery on a creamy background. Comparable examples in terms of construction technique, form, and decoration can be seen in the sites of Tal-e Eblis III and IV, the Susa A period in Chogha Bonut, Shahdad, Khwaja Askar Cemetery (Molasalehi et al., 2014), the Bardesir Valley, and surveys of the Baluchistan region.

موزه هنر ایران

دردولنگه

که دارای تزئینات گره‌چینی به شکل ستاره شش‌پر یا شش‌ضلعی است. حاشیه قاب‌ها با نقوش اسلیمی و به روش منبت تزئین شده است. با توجه به کتیبه روی در، این اثر متعلق به دوره ایلخانی بوده و با توجه به عبارات مذهبی و همین‌طور کوبه‌های فلزی روی در که هر دو به شکل زنانه است، احتمالاً به یکی از بقاع متبرکه مازندران تعلق داشته است.

مستطیل کوچک در قسمت پایینی لنگه سمت راست عبارت نام سازنده به صورت «عمل بهرام بن خسرو نجار فیروسی» نقر شده و به موازات آن در لنگه سمت چپ عبارت سال ساخت اثر به صورت «فی تاریخ سبع ثمانین و ثمانه مائه» یعنی سال ۸۷۷ ه.ق، به خط نسخ و به روش منبت اجرا شده است. تزئینات بخش میانی هر دو لنگه شامل دو قاب مستطیلی بزرگ است

این در چوبی دارای دو لنگه و ابعاد ۱۷۳×۹۰ سانتی‌متر است. رنگ در، قهوه‌ای بوده و در بخش‌هایی قرمز است. تزئینات منبت و گره‌چینی در شش قاب مستطیلی بر روی دو لنگه اجرا شده است. در دو قاب مستطیل شکل قسمت فوقانی هر یک از لنگه‌ها عبارت «الله محمد علی» و در قاب

Iranian Art Museum; Two-Panel Door

This wooden door consists of two panels and measures 173×90 cm. The door is brown in color with some red sections. The decorations include woodcarving and latticework in six rectangular panels on both sides. In the upper rectangular panels of each panel, the inscription

“Allah Muhammad Ali” is carved, and in the lower small rectangular panel on the right side, the inscription “Made by Bahram son of Khosrow Najjar Firusi (the maker’s name)” is present. On the left panel, the inscription “In the year 877 A.H.” is carved in Naskh script. The middle section of both panels contains two large rectangular panels with latticework decorations in the form

of a six-pointed star or hexagon. The borders of the panels are decorated with arabesque patterns in woodcarving. Based on the inscription on the door, this piece belongs to the Ilkhanate period. Given the religious phrases and the female-shaped metal knockers on the door, it is likely that the door belonged to one of the shrines in Mazandaran.

موزه ملی هنرهای اصفهان

قلمدان محمد زمان

محمد زمان علاقه‌ای به تقلید از آثار استادان پیشین خود نداشت و بیشتر به تقلید از نقاشان اروپایی متمایل بود. او آثار خود را با عنوان «یا صاحب الزمان» امضا می‌کرد. اثری که از ایشان در موزه‌ی هنرهای اصفهان به نمایش گذاشته شده است از جنس پایه‌ماشه و با تکنیک نقاشی زیرلاکی ساخته شده و از دو قطعه تشکیل شده است؛ قطعه داخلی شامل قلم‌های نی، قیچی، قلم‌تراش و قطع‌زن است و قطعه خارجی به‌منزله غلاف برای قطعه داخلی عمل می‌کند. این اثر با تزئینات گل و مرغ که نماد موهبت الهی است، بر زمینه قهوه‌ای سوخته مزین شده است. نقوش گل و برگ الوان به‌صورت زرنگاری بر زمینه نخودی تیره در طبله قلمدان نقش بسته و در کف طبله و دو سمت زبانه، نقوش ختایی بر زمینه سرخ‌رنگ خودنمایی می‌کند. روی اثر نیز امضا «یا صاحب الزمان» و تاریخ «سنه ۱۱۱۴» مشاهده می‌شود.

درباری، دولتمردان و ثروتمندان رواج یافت. در ابتدا، نقوش روی قلمدان‌ها ساده و معمولاً با طرح‌هایی مانند گل و بته بودند که ارتباط نزدیکی با نگارگری داشتند؛ اما با ورود نقاشی غربی به ایران و آشنایی هنرمندان با آن، نگاه طبیعت‌گرایانه به مناظر طبیعی شکل گرفت. این نگاه طبیعت‌گرایانه نه تنها برای جلب رضایت حامیان، بلکه به‌عنوان یک ضرورت تحول در نقاشی ایجاد شد و نتیجه آن ترسیم موضوعات مختلف، از جمله صحنه‌های شکار، جنگ و داستان‌های مذهبی بر روی قلمدان‌ها بود. محمد زمان نخستین کسی بود که به کار قلمدان‌نگاری پرداخت. او ابتدا شاگرد معین مصور و شیخ عباسی بود و احتمالاً در میانه مسیر حرفه‌ای خود، تکنیک‌های طبیعت‌نگاری را از نقاشان اروپایی مقیم اصفهان آموخت و به یکی از نامدارترین نقاشان میانه سده یازدهم در سبک فرنگی‌سازی تبدیل شد.

قلمدان «محمد زمان» یکی از بارزترین نمونه‌های تاریخ نقاشی سده دوازدهم است که به‌رونق و رشد گونه‌های جدید هنر تصویری در این دوره اشاره دارد. نقاشی زیرلاکی، که یکی از انواع این هنرهاست، از میانه سده یازدهم (دوره صفوی) رونق یافت و هنرمندان را ترغیب کرد تا قلمدان‌هایی از جنس مقوا بسازند و هنر خود را بر آن‌ها به تصویر کشند. نقاشی‌های زیرلاکی یا روغنی به هنرهایی اطلاق می‌شود که پس از نقاشی کردن، سطح آثار با روغن کمان پوشانده می‌شود. روغن کمان، مانند شیشه‌ای شفاف، بر روی نقوش قرار می‌گیرد و از نفوذ رطوبت، هوا و آسیب‌های دیگر جلوگیری می‌کند و موجب استحکام، شفافیت، ظرافت و زیبایی اثر می‌شود. در واقع، قلمدان‌ها در این دوره، بستر مناسبی برای تصویرسازی هنرمندان فراهم کردند؛ به‌ویژه در دوره قاجار که قلمدان‌نگاری به دلیل حمایت‌های

Isfahan National Art Museum; Mohammad Zaman's Pen Case

The pen case "Mohammad Zaman" is one of the most prominent examples in the history of 12th-century painting, representing the rise of new forms of visual art in this period. Underlay painting (Zir-laki) is one of these art forms that flourished in the middle of the 11th century (Safavid period) and inspired artists to create pen cases made from paper-board (known in French as "papier-mâché") and depict their art on them. Underlay or oil painting refers to a technique where the surface of the artwork is covered with a layer of oil varnish after painting. The oil varnish, like a transparent glass, is applied over the designs and prevents moisture, air, and other damages from penetrating, thus providing durability, clarity, delicacy, and beauty to the artwork. In fact, pen cases provided an important platform for artists' illustrations,

especially during the Qajar period when pen case painting became popular due to the support of royal patrons, government officials, and the wealthy. Initially, the designs on pen cases were simple (often with floral patterns like flowers and vines) and closely related to miniature painting. However, with the introduction of Western painting into Iran and the artists' exposure to it, a more naturalistic approach to landscapes emerged. This naturalistic perspective was not solely for pleasing the patrons, but rather a necessity for the evolution of painting, which resulted in the depiction of various subjects, including hunting scenes, battles, and religious stories, on these small canvases. Mohammad Zaman is considered the first artist to engage in pen case painting. He was initially a student of Mo'een Mosavar and Sheikh Abbasi and likely learned naturalistic techniques from European painters residing in Isfahan during his career. He became one of the most famous painters of the mid-11th century in

the style of Westernization. Zaman was not interested in imitating the works of his previous masters; instead, he preferred to replicate the work of European artists. His works were signed with the phrase "Ya Sahib al-Zaman" (O Master of the Age). One of the pen cases made by Mohammad Zaman is displayed at the National Museum of Art in Isfahan. This pen case is made of papier-mâché and painted using the underlay technique. It consists of two pieces, the inner piece holds items such as reed pens, scissors, pen sharpeners, and a letter opener, while the outer piece serves as the casing for the inner part. The surface is adorned with floral and bird motifs, symbolizing divine blessings, against a dark brown background. The pen case's lid features colorful floral and leaf motifs with gold detailing on a dark beige background, while the base of the lid and the two sides of the tongue are decorated with Khatai designs on a red background. The piece also bears the inscription "Ya Sahib al-Zaman" and the date 1114.

موزه ملی هنرهای اصفهان

نقاشی گسترده اصفهان

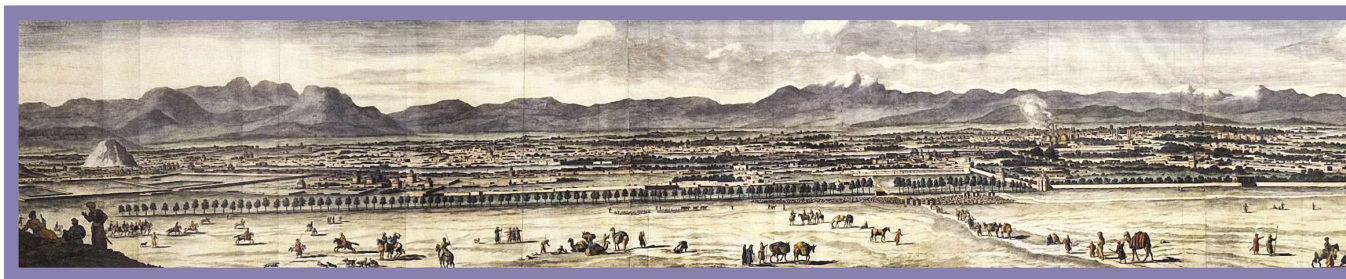
یکی از آثار شاخص موزه ملی هنرهای اصفهان که در گذر اول این مرکز فرهنگی موزه‌ای به نمایش درآمده، نقشه گسترده اصفهان است که به میانه‌های سده هفدهم و دوره صفویه مربوط می‌شود. هنرمند برای تهیه این نقشه، از دامنه کوه صفه و از موقعیتی مشابه دیدگاه یک پرنده (در ارتفاع حدود یک کیلومتری) اقدام به طراحی آن کرده است، به گونه‌ای که کوه صفه در پشت سروکوه کرکس در مقابل بیننده قرار دارد. مضمون این اثر بدیع که احتمالاً مسافری هلندی بوده، اصفهان را در زمانی بین شاه عباس اول و شاه عباس دوم صفوی به تصویر کشیده است. چرا که پل الله‌وردیخان (سی‌وسه‌پل) را ترسیم کرده، ولی اثری از پل خواجه در آن مشاهده نمی‌شود. قابل ذکر است که نقشه‌ای مشابه این، با اختلافاتی اندک، در «سفرنامه کرنلیوس د بروین» نیز معرفی شده

است. اگرچه راهنمای نقشه در دسترس نیست، اما در تصویر، ۲۲ مکان خاص نشانه‌گذاری شده است. برخی از این مکان‌ها مانند میدان نقش جهان، قلعه طبره، گورستان ارامنه و کوه آتشگاه قابل شناسایی‌اند؛ اما برخی دیگر از مکان‌ها را تنها با حدس و گمان می‌توان مشخص کرد، مانند دودی که از منطقه مسکونی ضلع شمالی میدان نقش جهان برخاسته و احتمالاً به کارگاه‌های شیشه‌سازی آن زمان مربوط است. علاوه بر این، مکان‌هایی در نقشه نشانه‌گذاری شده که تقریباً دانستن آن‌ها غیرممکن است.

همچنین، برخی مختصات نقشه، بر اساس دیدگاه‌های اصفهان‌شناسان دوره صفویه، دارای ابهاماتی است. به عنوان نمونه، حصار جنوبی شهر در این نقشه در قسمت جنوب‌زاینده رود کشیده شده، در حالی که در این زمینه اجماع کاملی وجود ندارد. یکی

از دیگر نقاط قوت این اثر، علاوه بر جانمایی دقیق و مناسب محله‌های اقماری اصفهان آن دوره مانند جلفا و عباس‌آباد، جغرافیای انسانی و نقشه مردم‌شناسی اثر است. به گونه‌ای که این نقشه توانسته نمونه‌هایی از کنش‌های روزمره، لباس‌های رایج، بازی‌ها و تفریحات و دیگر ویژگی‌های فرهنگی و اجتماعی آن دوره را به تصویر بکشد. در این نقشه، بیش از ۱۰۰ نفر از اهالی اصفهان و مسافران به تصویر کشیده شده‌اند که به نوعی معرف حیات شهری و انسانی اصفهان در آن زمان هستند. در میان این جمعیت، کاروانی از مسافران با بار و احتمالاً انواع کالاهای تجاری از گذری که امروزه خیابان‌های صفه و حکیم نظامی در آن قرار دارند، از شهرهای جنوبی‌تر (بندرعباس و شیراز) وارد شهر می‌شوند.

Isfahan National Art Museum; The Detailed Painting of Isfahan

One of the notable works at the Isfahan Museum of Art, displayed during the first passage of this cultural and museum center, is the extensive map of Isfahan, which dates back to the mid-17th century during the Safavid period. The artist created this map from a vantage point on the slopes of Mount Soffeh, at an elevation of about one kilometer, in a manner that Mount Soffeh is behind and Mount Karkas is in front of the viewer. The illustrator of this remarkable work, probably a Dutch traveler, depicted Isfahan during the time between Shah Abbas I and Shah Abbas II. This is evident as the Allahverdi Khan Bridge (Si-o-se-pol) is depicted, but there is no trace of the Khaju Bridge. It is worth noting that a similar map, with mi-

nor differences, is also mentioned in the travelogue of Cornelius de Bruyn. Although the map's legend is unavailable, 22 specific locations are marked in the image. Some of these locations, such as Naqsh-e Jahan Square, Tabreh Castle, the Armenian Cemetery, and Mount Atashgah, are recognizable, while others can only be guessed. For example, smoke rising from the residential area on the northern side of Naqsh-e Jahan Square is likely related to glass-making workshops of that era. Additionally, some locations marked on the map are almost impossible to identify. Moreover, certain coordinates on the map, according to the perspectives of Isfahan scholars from the Safavid period, have ambiguities, such as the southern city wall, which appears to be drawn along the southern bank of the Zayanderud River, though there is no consensus on this matter. Another strength of this work, aside

from the precise and excellent depiction of Isfahan's satellite neighborhoods like Julfa and Abbasabad, is its representation of human geography and ethnographic mapping. The map successfully illustrates everyday activities, clothing, games, entertainment, and other aspects of daily life during that time. In this map, more than 100 people from Isfahan and visitors to the city are depicted, symbolizing urban and human life in Isfahan during that period. Among this crowd, a caravan of travelers carrying goods and probably various commercial items enters the city from a passage that today corresponds to the areas where Sufeh and Hakim Nezami streets are now located, traveling from southern cities such as Bandar Abbas and Shiraz.

پردیس موزه‌ای دفینه

اماکیمونو «تصویر مکان‌های معروف اِدو در ۱۲ ماه»

این اثر یکی از طومارهای دستی معروف به «اماکیمونو» است. این اصطلاح سنتی به طومارهای نقاشی شده ژاپنی که به سبک «یاماتوئه» (نقاشی ژاپنی) تعلق دارند، اشاره دارد. طومارهای دستی ابتدا در سده نخست میلادی در چین رواج داشتند و در سده ششم یا هفتم میلادی با آیین بودا به ژاپن وارد شدند. این سبک برای نقاشی‌های روایی و نمایش جزئیات صحنه‌ها بسیار مناسب است. اماکیمونوها از قطعات کاغذ یا ابریشم که به طور افقی به هم متصل می‌شوند، تشکیل شده‌اند و از ترکیب متن و تصویر یا گاهی تنها تصویر ساخته شده‌اند. درون‌مایه نوشتاری آن‌ها

می‌تواند شامل یک داستان عاشقانه «مونogatari»، بیوگرافی، روایت تاریخی یا مذهبی باشد. اماکیمونو با دست چپ باز می‌شود و با دست راست دوباره جمع می‌شود و تنها بخشی به طول حدود ۳۰ تا ۸۰ سانتی‌متر از روایت را در هر زمان نشان می‌دهد. نمونه موجود در موزه هنر جهان پهنایی برابر با ۲۶.۵ سانتی‌متر دارد و بر روی بستر ابریشمی با فن آبرنگ جسمی (مشابه گواش) تهیه شده است. این طومار در فاصله سال‌های ۱۶۹۸ تا ۱۸۶۸ (۱۱ جنزکو تا ۱ میجی)، از اوایل دوره «ادو» تا اوایل دوره «میجی» به تصویر کشیده شده است. درون‌مایه این اماکیمونو، پنج پلان از مکان‌ها یا مجموعه‌های معماری

را نشان می‌دهد و در یکی از ماه‌های اول تا پنجم به تصویر کشیده شده‌اند. این مکان‌ها، هر کدام نمایانگر معابدی هستند که در دوره‌های مختلف تاریخی ژاپن به ویژه اِدو ساخته یا توسعه داده شده‌اند. در واقع، معروف‌ترین مکان‌های مذهبی دوره اِدو در این اثر به تصویر درآمده‌اند؛ پلان نخست، زیارتگاه «کامئیدو تِنجین» را در ماه اول نشان می‌دهد؛ پلان دوم، زیارتگاه «اُوجی ایناری» را در دومین ماه؛ پلان سوم، معبد «تویزن کائِیجی» را در ماه سوم؛ پلان چهارم، نیایشگاه «زُوجُوجی» را در چهارمین ماه؛ و پلان پنجم، زیارتگاه «ریوسِنجی» را در ماه پنجم به تصویر کشیده است.

Dafineh Museum Campus; World Art Museum; Treasure Museum Emakimono: "Famous Places of Edo in 12 Months"

This work is one of the hand scrolls known as "Emakimono." This traditional term refers to Japanese narrative painted scrolls belonging to the Yamato-e (Japanese painting) style. Hand scrolls were prevalent in China as early as the first century AD and were introduced to Japan in the sixth or seventh century AD along with Buddhism. This style is very suitable for narrative paintings and detailed scene depictions. Emaki-

mono are made from pieces of paper or silk joined horizontally and consist of a combination of text and images, or sometimes images alone. Their written content can depict a romantic "Monogatari," a story, biography, historical, or religious narrative. Emakimono are unrolled with the left hand and re-rolled with the right hand, showing only a small portion of the narrative, about 30 to 80 centimeters, at a time. The example in the World Art Museum has a width of 26.5 centimeters and is created on a silk background with the technique of body watercolor (similar to gouache). This scroll was painted between 1698 and 1868 (11th Genroku to 1st Meiji), from the early Edo period to the early

Meiji period. The subject matter of this Emakimono depicts five plans or architectural complexes, each illustrated in one of the first five months. These places each represent temples that were built or developed during different historical periods of Japan, especially in Edo. Indeed, the most famous religious sites of the Edo period are depicted in this work; the first plan shows the "Kameido Tenjin" shrine in the first month; the second plan features the "Oji Inari" shrine in the second month; the third plan depicts the "Toeizan Kan'ei-ji" temple in the third month; the fourth plan illustrates the "Zojoji" temple in the fourth month; and the fifth plan portrays the "Ryusenji" shrine in the fifth month.

پردیس موزه‌ای دفینه

تابلوی گاوبازی گویا

کادر چنین پرداختی را ایجاب کرده است. در حقیقت، پرداخت خطوط در این اثر را می‌توان چنین انگاشت که هنرمند هر آنچه پیشتر تجربه کرده، در اینجا بهره گرفته است. گویا در این اثر کوشیده است با روشن کردن پیکره گاوبازان و تیره ساختن گاو، بر ارزش و جایگاه عناصر در قاب تصویر تأکید مضاعف کند و با این تضاد تاریک و روشن، تباین بصری و تفاوت ارزش‌گذارانه دنیروی غالب و مغلوب را هوشمندانه به تصویر بکشد. در حالی که در مجموعه گاوبازی نیز به ثبت رویدادها پرداخته شده است؛ از این رو، گویا، در کنار ویژگی‌های تکنیکی و اجرا می‌توان گفت او در مجموعه گاوبازی در واقع به ثبت رویدادهای تاریخی، ارزش‌های سنتی و نمادهای فرهنگی اسپانیا پرداخته است.

یا کلوزآپ صحنه‌ای از گاوبازی رانشان می‌دهد. این اثر همچنین تماشاچیان را در خود ندارد و از این نظر در مقایسه با دیگر نمونه‌های شناخته شده در نگاه اول خلوت و ساده به نظر می‌آید. این در حالی است که با دقت در این اثر، به پیچیدگی عجیب و شگفت‌انگیز گاوبازان، به ویژه گاوبازی که با حیوان درگیر است، پی می‌بریم. پیکره‌ها در نقطه طلایی کادر قرار دارند. در عین حال، تراکم عناصر بصری در بخش چپ تصویر است و سمت راست که گاو به آن روی کرده، خالی گذاشته شده است. در واقع خطوط مایل و حرکت سوژه به بیننده کمک می‌کند تا نزاع و کشمکش گاوبازان و گاو را بیشتر دریابد. خط‌گذاری‌ها به شکل هاشورهای سایه‌ای و نرم‌تر از نمونه‌های دیگر در پیرامون صحنه است. شاید نبود جمعیت و خلوتی

فرانسيسكو خوزه گویا (۳۰ مارس ۱۷۴۶ - ۱۶ آوریل ۱۸۲۸)، نقاش و چاپگر اسپانیایی، از معروف‌ترین هنرمندان اواخر سده هجدهم و اوایل سده نوزدهم میلادی در هنر غرب به سبک رومانتیسم به‌شمار می‌آید. او با حساسیت به رویدادهای زمانه خود نگرینسته و تحت تأثیر آنها مجموعه‌های چاپی ارزشمندی به یادگار گذاشته است. مجموعه گاوبازی یکی از مجموعه آثار چاپی و رمانتیک‌گرایی گویا است که بانگاهی به فرهنگ اسپانیا شکل گرفته است. یک نمونه از این مجموعه در موزه هنر جهان نمایش داده شده است. این اثر نسخه چاپی مهرداد شماره ۸ از مجموعه گاوبازی است. اندازه تقریبی آن ۲۰ در ۳۰ سانتی‌متر است. این نسخه برخلاف بیشتر نمونه‌های این مجموعه، در کادری بسته، جزئیات

Dafineh Museum Campus; World Art Museum; Goya's Bullfighting Painting

Francisco José de Goya (March 30, 1746 - April 16, 1828) was a Spanish painter and printmaker, considered one of the most renowned artists of the late 18th and early 19th centuries in Western art, in the Romanticism style. He viewed the events of his time with sensitivity and was influenced by them, leaving behind valuable printed collections. The Bullfighting series is one of Goya's printed and Romantic works, shaped by the culture of Spain. One piece from this collection is currently held at the Museum of World Art, part of the Dafineh Group. This work, which is a stamped print numbered 8 from the Bullfighting series, is displayed at

the Museum of World Art for enthusiasts to view. Its approximate size is 20 by 30 centimeters. Unlike most examples from this collection, this version shows a close-up or detailed scene of bullfighting in a closed frame. This piece also lacks spectators, and for this reason, compared to other known examples, it appears simple and sparse at first glance. However, upon closer inspection, one can see the strange and astonishing complexity of the bullfighters, especially the one engaging with the animal. The figures are placed at the golden point of the frame. Meanwhile, the density of visual elements is in the left part of the image, while the right side, which the bull faces, is left empty. In fact, the diagonal lines and the movement of the subject help the viewer better understand the struggle and conflict between the bullfighters and the bull. The linework is in the form of shaded and

softer hatches compared to other examples around the scene. Perhaps the absence of the crowd and the emptiness of the frame necessitated such treatment. Indeed, the rendering of lines in this work can be seen as the artist applying all his prior experiences here. Goya has attempted in this piece to emphasize the value and position of elements in the frame by brightening the figures of the bullfighters and darkening the bull, and with this contrast of light and dark, he cleverly depicts the visual disparity and evaluative difference between the dominant and the dominated forces. While in the Bullfighting series we also witness the recording of events; thus, alongside the technical and executional features, it can be said that Goya, in the Bullfighting series, actually records historical events, traditional values, and cultural symbols of Spain.

موزه نور و روشنایی یزد

بزک‌دان

بزک‌دان‌ها از جمله دست‌ساخته‌های بشری با قدمت چند هزار ساله هستند که در واقع ظروفی برای نگهداری مواد آرایشی به‌شمار می‌آمدند. به‌درستی نمی‌توان تاریخ دقیق ساخت این ادوات را تعیین نمود؛ اما بر اساس شواهد باستان‌شناسی، نمونه‌های سفالی ادوار مس‌سنگی (اواسط هزاره ششم پیش از میلاد تا اواخر هزاره چهارم پیش از میلاد) و برنز (اوایل هزاره سوم تا اواسط هزاره دوم پیش از میلاد) از محوطه‌های غرب، جنوب غرب، مرکز، شرق و شمال ایران یافت شده است. در فرهنگ‌ها و تمدن‌های مختلف از جمله میان‌رودان، مصر، خاور دور، یونان و

روم، این بزک‌دان‌ها از مواد مختلف نظیر سنگ، سفال، چوب، فلزات، پرسلن، شیشه، عاج و جز آن، در اشکال مختلف همچون مدور، بیضی و چند وجهی ساخته می‌شده‌اند. از جمله آثار زیبایی به نمایش درآمده در رواق افرنگ موزه نور و روشنایی، بزک‌دانی کاربردی-تزئینی است. این دست‌ساخته با ارتفاع ۱۵ سانتی‌متر و بالاترین قطر ۳۵/۷۳ سانتی‌متر، برای نگهداری مواد آرایشی زنانه نظیر سرخاب، به انگلیسی (Rouge) مورد استفاده قرار می‌گرفته است. این اثر ساخت اروپا در نیمه نخست سده بیستم (۱۹۲۰-۱۹۳۰ میلادی) با فلز پایه طلای ۱۴ قیراط است. بر

روی بدنه این بزک‌دان نقوش گیاهی و گل‌دار (floral) که با ظرافت قلم‌زنی شده‌اند، خودنمایی می‌کند. در قسمت داخلی درب این بزک‌دان، آینه‌ای احتمالاً نقره‌اندود شده از نوع محدب تعبیه شده که بعد از گشودن درب بزک‌دان مشخص می‌گردد. خاصیت کوژی این آینه سبب می‌شود علیرغم ابعاد کوچک آن، میدان دید گسترده‌تری نسبت به آینه‌های تخت ایجاد شود، به‌طوری‌که تصویر ایجاد شده در این آینه کوچکتر از ابعاد واقعی جسم مقابل آینه است و در نتیجه شخص می‌تواند چهره کامل خود را در آن ببیند.

Museum of Light and Illumination; Cosmetic Container

Cosmetic containers are among human artifacts with a history spanning several thousand years, serving as vessels for holding cosmetics. While it is challenging to pinpoint the exact date of their creation, archaeological evidence suggests that ceramic examples from the Chalcolithic period (mid-6th millennium BCE to late 4th millennium BCE) and the Bronze Age (early 3rd millennium BCE to mid-2nd mil-

lennium BCE) have been found in sites across western, southwestern, central, eastern, and northern Iran. These containers were made from various materials such as stone, clay, wood, metals, porcelain, glass, ivory, and more, and were crafted in various shapes including round, oval, and polygonal. One of the beautiful artifacts displayed in the Afrang Hall of the Museum of Light and Illumination is a functional and decorative cosmetic container. This handcrafted piece, standing 15 cm tall with a maximum diameter of 35.73 cm, was used to hold women's

cosmetics such as rouge. This item, made in Europe in the first half of the 20th century (1920-1930), features 14-carat gold plating. The body of the container is adorned with finely engraved floral motifs. Inside the lid of this cosmetic container is a convex mirror, likely silver-plated, which becomes visible when the lid is opened. The curvature of this mirror provides a wider field of view compared to flat mirrors, allowing the user to see a smaller, complete reflection of themselves.

موزه نور و روشنایی یزد

آینه و شمعدان قاجاری

نظر بازنمایی تاریخ فرهنگی و اجتماعی ایران در دوره قاجار، اهمیت ویژه‌ای دارد. همچنین درکناره‌های آینه، نقوش شکارگاه و در پشت آن، مجلس بزم دو دل داده به چشم می‌خورد. به منظور حفاظت و افزایش ماندگاری و جلای بیشتر، پوششی از لاک بر روی نقوش آینه شمعدان قرار گرفته است و از همین رو این اثر و آثار مشابه به نقاشی زیرلاکی شهرت یافته‌اند. روغن کمان و شلاک (Shellac) از رایج‌ترین پوشش‌های لاک‌ی در دوره قاجار بوده‌اند که اولی ترکیبی از صمغ سندروس و روغن بزرک و دومی از نوعی حشره بومی آسیا به نام «*Kerria lacca*» تهیه می‌شود. ابعاد قاب این آینه شمعدان شامل طول ۳۶ سانتی‌متر، عرض ۹/۵ سانتی‌متر و ارتفاع ۳۶/۵ سانتی‌متر است و آینه‌ای محرابی شکل در مرکز آن قرار دارد.

به نقاشی به نمایش درآمده است که توجه هر بیننده‌ای را به خود جلب می‌کند. جنس این اثر از چوب است که احتمالاً به منظور افزایش کیفیت نقاشی‌ها، یک یا چند لایه کاغذ به صورت پایپه‌ماشه روی سطوح آن قرار گرفته است. نقاشی‌های بزمی این اثر که تحت عنوان نقوش لیلی و مجنون قاجاری شناخته می‌شوند، برگرفته از کتاب هزار و یک شب مَصَوَّر است که توسط ابوالحسن خان غفاری معروف به صنیع‌الملک، نقاش برجسته دوره قاجار و عموی کمال‌الملک، طراحی شده است. در شمعدان‌ها و قسمت جلوی آینه، تمامی مراحل یک ازدواج سنتی ایرانی در دوره قاجار، از جمله دیدن، پسندیدن، آشنایی اولیه، حناپندان، عقد و جشن عروسی و سپس زندگی مشترک، به تصویر کشیده شده است. بنابراین، این اثر علاوه بر ارزش هنری، از

آینه و شمعدان دو عنصری هستند که از دوران باستان تا به امروز، علاوه بر جنبه کاربردی خود به عنوان وسیله‌هایی برای مشاهده و افزایش نور، جزو اجزای اساسی فرهنگ‌ها و تمدن‌های مختلف بوده‌اند. در فرهنگ‌های گوناگون، آینه نمادی از زیبایی، حکمت، حقیقت، عشق، معرفت و خودشناسی است. شمع در شمعدان‌ها نیز، علاوه بر اینکه منبع روشنایی است، نمادی از عشق، روحانیت، معنویت و آرامش به شمار می‌رود.

آینه و شمعدان در ایران نیز از دیرباز جزئی جدانشدنی از سفره‌های عقد بوده است؛ جایی که آینه نماد عشق و پاکی و شمع و شمعدان نماد گرمی و روشنی بین عروس و داماد است. در رواق آینه پردیس فرهنگی موزه‌ای نور و روشنایی، آینه و شمعدانی مزین

Museum of Light and Illumination; Qajar Mirror and Candlesticks

Mirrors and candlesticks are two elements that, from ancient times to the present day, have been integral parts of various cultures and civilizations, serving both practical purposes for reflection and illumination. In different cultures, mirrors symbolize beauty, wisdom, truth, love, knowledge, and self-awareness. The candles in candlesticks, in addition to providing light, symbolize love, spirituality, and tranquility. In Iran, mirrors and candlesticks have long been an inseparable part of wedding ceremonies, where the mirror represents love and purity, and the candles and candlesticks signify warmth and brightness between the bride and groom. In the Mirror Hall of the Cultural-Museum Complex of Light and Illumination, a

beautifully painted mirror and candlestick set is on display, capturing the attention of every viewer. The material of this piece is wood, and to enhance the quality of the paintings, one or more layers of papier-m-ch- have likely been applied to its surfaces. The festive paintings on this piece, known as Qajar-style "Layli and Majnun" motifs, are inspired by the illustrated One Thousand and One Nights, created by Abu'l-Hasan Khan Ghaffari, also known as Sani-ol-molk, a prominent painter of the Qajar era and the uncle of Kamal-ol-molk. On the candlesticks and the front part of the mirror, all stages of a traditional Iranian wedding during the Qajar period are depicted, including the initial meeting, selection, preliminary acquaintance, henna night, marriage contract, wedding celebration, and then the shared life. Thus, this piece is not only of artistic value but also significant for its representation of

the cultural and social history of Iran during the Qajar period. Additionally, hunting scenes are depicted on the sides of the mirror, and on the back, a romantic gathering of two lovers can be seen. To protect and enhance the longevity and shine of the paintings, a lacquer coating has been applied to the surface of the mirror and candlestick set, which is why this piece and similar works are known as lacquer paintings. Gum Arabic and shellac are the most common lacquer coatings from the Qajar period, with the former being a combination of sandarac resin and linseed oil, and the latter derived from a type of insect native to Asia called *Kerria lacca*. The dimensions of this mirror and candlestick set are as follows: a length of 36 centimeters, a width of 9.5 centimeters, and a height of 36.5 centimeters, with an arch-shaped mirror situated at its center.

پرديس موزه‌ای رامسر

ريتون (تکوک)

ريتون‌ها یکی از کهن‌ترین و نمادین‌ترین ظروف مورد استفاده در تمدن‌های باستانی به‌شمار می‌آیند که خاستگاه آن‌ها به فرهنگ‌های مختلف در آسیای غربی، به‌ویژه تمدن‌های املش و مارلیک در ایران، بازمی‌گردد. این ظروف با قدمتی بیش از ۳۰۰۰ سال، معمولاً به شکل جانوران یا ترکیبی از اشکال حیوانی و انسانی ساخته می‌شدند و برای مقاصد آیینی و کاربردی استفاده می‌گردیدند. واژه «ريتون» ریشه‌ای یونانی دارد و در متون فارسی معادل «تکوک» آمده، که خود واژه‌ای برگرفته از پارسی میانه است و امروزه نیز در زبان‌های ارمنی و گرجی به‌کار می‌رود. این ظروف نمادی از باروری، نعمت و ارتباط با نیروهای طبیعت محسوب می‌شدند و استفاده

ماه داشتند و این حیوانات رانماد باران، باروری و برکت می‌دانستند. به‌طور کلی، ظروفی که شکل جانوران دارند و دهانه‌ای برای مایعات دارند، تحت عنوان ریتون دسته‌بندی می‌شوند. اشکال مورد استفاده در ساخت ریتون شامل انواع حیوانات تخیلی و واقعی و به‌ندرت تصاویر انسانی بوده و به جنس‌های مختلفی همچون طلا، نقره، مفرغ، سفال و شاخ حیوانات ساخته می‌شده است. از این گونه ظروف در مراسم مذهبی و درباری برای نوشیدن مایعات استفاده می‌شد و وسیله‌ای تجملاتی به‌شمار می‌رفت. اعتقاد بر این بود که با نوشیدن مایع مقدس درون جام، نیرو و قدرت آن حیوان به فرد منتقل می‌شود.

از آن‌ها به باورهای مذهبی و آیینی آن دوره مرتبط بوده است. ریتون‌ها غالباً از موادی مانند طلا، نقره، مفرغ، سفال یا حتی شاخ حیوانات ساخته می‌شدند و نقوش آن‌ها بازتاب‌دهنده اسطوره‌ها، باورهای فرهنگی و نقش حیوانات در زندگی جوامع باستانی بودند. یکی از آثار جالب توجه در تالار اول موزه آوندهای تاریخی، ریتون‌ها یا ظروف سفالی مایعات تمدن‌های املش و مارلیک با طرح «گاو» هستند. طرح گاو بر این سفالینه‌ها نشان‌دهنده این باور است که این ظروف پر از نعمت و برکت می‌شدند. در تفکر باستان، ماه نماد باران و باروری و خورشید نماد خشکسالی بود؛ به همین دلیل، شاخ حیواناتی چون بز و گاو و به‌طور کلی حیوانات شاخ‌دار، ارتباط نزدیکی با هلال

Ramsar Museum Campus;: Rhyton (Takook)

(In ancient times, humans, inspired by the nature around them, created designs on their hand-made pottery, through which they showcased various aspects of their lives. These designs were influenced by the religious beliefs and myths of the time. Common motifs on pottery included animals such as goats, rams, horses, cows, and birds. Aristotle, the ancient Greek philosopher, believed that “art completes what nature is unable to finish.” Everything we now witness as art in various fields is derived from emotions, feelings, mythology, and cultural beliefs, which have always held a special place in human life and are expressed as symbols and signs in

works of art. For this reason, art carries fundamental meanings of the creator’s inner emotions and, in particular, the culture and civilization of a country.) One of the notable artifacts in the first hall of the Historical Vessels Museum is the “rhytons,” pottery vessels used for liquids from the civilizations of Amlesh and Marlik, featuring a “cow” design. Rhyton is a Greek term, which in Dehkoda’s dictionary is referred to as “Takook.” Takook is a word from Middle Persian, which, besides Persian, has remained in languages such as Armenian and Georgian. These vessels, dating back over 3,000 years (the first millennium BC), were used to store liquids. The design of the cow on these artifacts reflects the belief that these vessels were filled with blessings and prosperity. In ancient thought, the moon sym-

bolized rain and fertility, while the sun represented drought; for this reason, there was a close association between the horns of animals like goats and cows, and the crescent moon. These animals were regarded as symbols of rain, fertility, and blessings. In general, vessels that were animal-shaped and had openings for liquids are categorized as rhytons. The shapes used in making rhytons included various real and mythical animals, and rarely human figures, and they were made from different materials such as gold, silver, bronze, pottery, and animal horns. These vessels were used in religious and royal ceremonies for drinking liquids and were considered luxury items. It was believed that by drinking the sacred liquid from the vessel, the strength and power of the animal would be transferred to the individual.

پردیس موزه‌ای رامسر

گوی مشبک

به‌طور کلی می‌توان آن را به‌عنوان دایره ابدی که نماد خوش‌شانسی و موفقیت است تعبیر کرد. گاهی اوقات نیز از این اثر به‌عنوان توپ اسرارآمیز نام برده می‌شود. با توجه به تکنیک و ظرافت منحصر به‌فردی که در ساخت آن به‌کار رفته، این اثر به‌عنوان برجسته‌ترین اثر موزه تخصصی عاج ایران از بین ۳۰۰ اثر موجود معرفی می‌شود. این اثر در طبقه دوم موزه، در تالار تزیینات ۲ به نمایش گذاشته شده است.

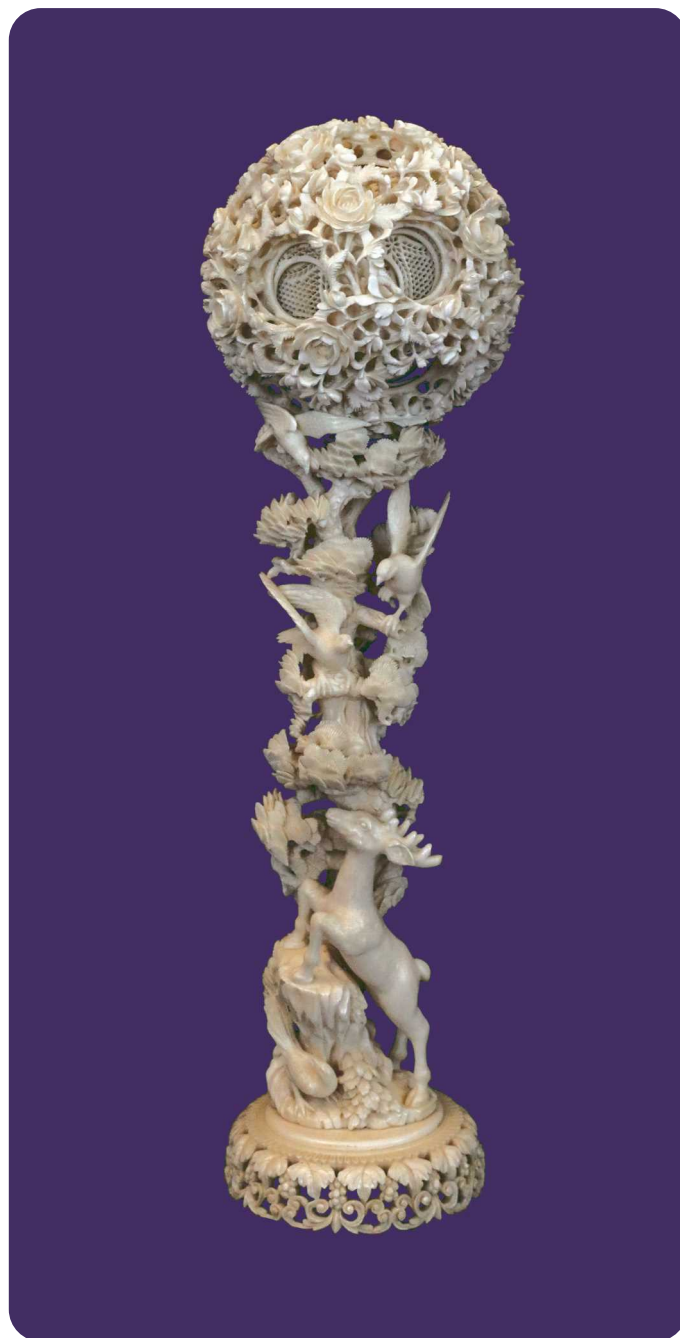
متغیر هستند. این گوی‌ها قابلیت حرکت دارند و مانند یک سرگرمی یا پازل عمل می‌کنند. زمانی که تمامی حفره‌های موجود در بیست و یک لایه با کمک خلالی از جنس عاج یا قسمت انتهایی پر پرنده، به‌درستی در یک راستا قرار گیرند، پازل حل می‌شود. این اثر، همچون سایر آثار موجود در موزه تخصصی عاج ایران، دارای معنا و مفاهیمی خاص در قالب نمادهایی همچون اژدها و ققنوس است که با توجه به نماد هر یک از این اشکال سمبلیک، معنای ویژه و شگفت‌انگیزی پیدا می‌کند.

پازل‌های توپی پردیس موزه‌ای رامسر یک نمایش حیرت‌انگیز از هنر دست هستند. بیست و یک گوی به صورت لایه‌به‌لایه و از یک قطعه ضخیم عاج به‌گونه‌ای در داخل یکدیگر کنده‌کاری شده‌اند که هر یک از آنها قابلیت چرخش دارند. گوی‌های چندلایه نمونه‌ای بدیع از صنایع دستی هستند که به دوران چین باستان باز می‌گردند. نمونه‌های متعددی از این گوی‌های مشبک در موزه تخصصی عاج ایران موجود است که از نظر ابعاد و تعداد گوی‌های داخل آن‌ها متفاوت و

Ramsar Museum Campus; Mesh Sphere

Ball puzzles are a stunning display of handcrafted art. twenty one spheres are intricately carved layer by layer from a thick piece of ivory, with each sphere being able to rotate. These multi-layered spheres are a unique example of handicrafts dating back to ancient China. Several examples of these mesh spheres are housed in the Iran Ivory Museum, with variations in size and the number of spheres inside. These spheres are movable and function like a puzzle or a toy. When all the holes in the 21 layers are aligned correctly with the help of an ivory skewer or the end of a bird's feather, the puzzle is solved. Like other works in the Iran Ivory Museum, this piece carries symbolic meanings, such as dragons and phoenixes, which, depending on the symbolism of each shape, create a fascinating and unique interpretation. Generally, it can be interpreted as the eternal circle, symbolizing good luck and success. Sometimes, this piece is also referred to as the "mysterious ball." Due to the unique technique and craftsmanship used in its creation, it is considered the most prominent piece in the Iran Ivory Museum, out of the 300 pieces on display. This work is showcased on the second floor of the museum, in the Decorations Hall 2.

موزه زمان

کره پومودورو «شاهکار هنر معاصر در موزه زمان»

کره پومودورو، یکی از آثار برجسته «آرنالدو پومودورو»، هنرمند ایتالیایی نامدار معاصر است. سطح این کره با خطوط پیچیده و شیارهای هندسی پوشیده شده است که به تدریج شکافته و درونی زنده و پویا را آشکار می‌کند. این طراحی منحصر به فرد، تضاد میان ایستایی و حرکت، سکون و تغییر را به نمایش می‌گذارد و مفاهیم فلسفی عمیقی را در خود جای داده است. این کره با ساختار لایه‌ای خود نمادی از تحول و تکامل است و به شکلی استعاری نشان می‌دهد که چگونه از دل ساختارهای ثابت، تغییر و تحرک به وجود می‌آید. این اثر که بیش از نیم قرن از خلق آن می‌گذرد، از برنز ساخته شده و وزنی بالغ

بر سه تن دارد. آرنالدو پومودورو، متولد ۱۹۲۶ در ایتالیا، از پیشگامان هنر تجسمی معاصر است که در آثار خود به جستجوی ارتباط میان فرم‌های هندسی و مفاهیم فلسفی پرداخته است. او با استفاده از موادی مانند برنز، آثاری خلق کرده که علاوه بر زیبایی‌شناسی، مفاهیم عمیقی را منتقل می‌کنند. کره پومودورو یکی از برجسته‌ترین نمونه‌های این شیوه هنری است و نمادی از نگاه پومودورو به زمان، تغییر و تحولات دنیای مدرن به شمار می‌آید. نصب این مجسمه در مکان‌های مختلف جهان به آن بعدی بین‌المللی داده است. این موضوع نه تنها به شناخت و شهرت پومودورو کمک کرده، بلکه آن را به یک نماد جهانی نیز تبدیل کرده

است. این اثر پیش از این در مجموعه پارک ارم نگهداری می‌شد و اکنون به موزه زمان منتقل شده تا تحت فرآیند مرمت قرار گیرد. هدف از این جابجایی، حفظ و مرمت این اثر در شرایطی مناسب‌تر و تحت نظارت متخصصان برتر کشور است. در این فرآیند مرمت، تمهیدات لازم برای نظارت بازدیدکنندگان و آگاهی از جزئیات کار نیز در نظر گرفته شده است. پس از اتمام مرمت، این اثر طی مراسمی ویژه با حضور متخصصان و علاقه‌مندان به میراث فرهنگی رونمایی خواهد شد. این اقدام، گامی مهم در راستای حفظ و معرفی آثار هنری ارزشمند است و موزه زمان را به مکانی شایسته‌تر برای نمایش چنین شاهکاری تبدیل می‌کند.

Pomodoro Sphere; A Masterpiece of Contemporary Art at the Time Museum

Pomodoro Sphere, one of the outstanding contemporary works by the renowned Italian artist Arnaldo Pomodoro. The surface of this sphere is covered with intricate lines and geometric grooves that gradually reveal a vibrant and dynamic interior. This unique design showcases the contrast between stability and movement, stillness and change, and embodies profound philosophical concepts. With its layered structure, this sphere symbolizes transformation and evolution, metaphorically illustrating how change and motion emerge from static structures. This piece, creat-

ed over half a century ago, is made of bronze and weighs over three tons. Arnaldo Pomodoro, born in 1926 in Italy, is a pioneer of contemporary visual arts, exploring the relationship between geometric forms and philosophical concepts in his works. Using materials like bronze, he has created pieces that convey deep meanings in addition to their aesthetic beauty. The Pomodoro Sphere is one of the most prominent examples of this artistic approach and represents Pomodoro's perspective on time, change, and the transformations of the modern world. The installation of this sculpture in various locations around the globe has given it an international dimension. This not only helped in recognizing and enhancing Pomodoro's fame but also turned

it into a global symbol. Previously housed in the Eram Park collection, this piece has now been transferred to the Time Museum for restoration. The purpose of this move is to preserve and restore the work under more suitable conditions and under the supervision of the country's top specialists. In this restoration process, provisions have been made for visitors to monitor and learn about the details of the work. After the restoration is complete, this piece will be unveiled in a special ceremony attended by experts and cultural heritage enthusiasts. This initiative marks an important step in preserving and introducing valuable artworks, making the Time Museum a more fitting venue for displaying such masterpieces.

موزه خودروهای تاریخی

رولز-رویس سیلورگوست

رولز-رویس مدل ۴۰/۵۰ اچ پی که به «سیلور گوست» مشهور است، بین سال‌های ۱۹۰۶ تا ۱۹۲۶ میلادی (۱۲۸۶ تا ۱۳۰۵ شمسی) توسط شرکت رولز-رویس تولید شد. این مدل ابتدا در کارخانه رولز-رویس در منچستر ساخته شد و دو سال بعد، در سال ۱۹۰۸ میلادی، تولید آن به شهر دربی انگلستان منتقل شد. شرکت رولز-رویس در مجموع ۷۸۲۴ دستگاه از این مدل تولید کرد که ۱۷۰۱ دستگاه از آن‌ها در آمریکا ساخته شدند. موفقیت شرکت رولز-رویس با ساخت این مدل آغاز شد. سیلور گوست اتومبیلی بزرگ، گران قیمت و پیشرفته بود که موتور و شاسی آن توسط رولز-رویس و بدنه آن توسط کارخانه اتاق‌سازی هوپر ساخته شد. هدف از عرضه سیلور گوست یا روح نقره‌ای، نمایش قابلیت‌های جدید

شرکت رولز-رویس در برابر خودروهای تولیدی شرکت‌های دیگر بود. طراحان این خودرو در تبلیغات خود ادعا می‌کردند که بی‌صداترین و نرم‌ترین خودروی جهان را تولید کرده‌اند که در واقع نیز چنین بود و پس از گذشت یک سال از عرضه، این خودرو به منزله «بهترین خودروی جهان» شناخته شد. این خودرو، موتور قدرتمندی داشت که به آن اجازه می‌داد تا بسیاری از رکوردهای رانندگی در مسافت‌های طولانی را به نام خود ثبت کند. رولز-رویس سیلور گوست موجود در موزه دارای بدنه چوبی مانند کالسکه است که روی آن با ورقه فلزی پوشیده شده است. این خودرو با ظرفیت ۵ نفر سرنشین (دارای صندلی کوچک تاشونده در قسمت عقب)، سقف کروک بازشونده، شیشه جلوی سه تکه و

شیشه جداکننده بین کابین سرنشین و راننده است. موتور خودرو ۶ سیلندر با ۸۰ اسب بخار و سرعت ۸۰ کیلومتر بر ساعت است. این خودرو هندلی با مصرف سوخت ۱۲٫۳ لیتر در هر ۱۰۰ کیلومتر است و برای مسافت‌های طولانی، دو عدد لاستیک زاپاس نیز تعبیه شده است. این خودرو در سال ۱۳۰۱ شمسی (۱۹۲۲ میلادی) به سفارش احمدشاه قاجار از شرکت رولز-رویس خریداری شد. پس از به سلطنت رسیدن خاندان پهلوی، این خودرو در اختیار آن‌ها قرار گرفت. خودرو در سال ۱۳۵۵ شمسی برای انجام یک سری تعمیرات و رنگ‌آمیزی به انگلستان فرستاده شد که با پیروزی انقلاب اسلامی و اتمام تعمیرات، این خودرو به ایران بازگردانده شد.

Iran Historical car Museum; Rolls-Royce Silver Ghost

The Rolls-Royce 40/50 HP model, known as the Silver Ghost, was produced by Rolls-Royce company from 1906 to 1926. Initially, this model was manufactured at the Rolls-Royce factory in Manchester and two years later, in 1908, production was moved to Derby, England. In total, Rolls-Royce produced 7,874 units of this model, with 1,701 of them being made in the United States. The success of Rolls-Royce began with the production of this model. The Silver Ghost was a large, expensive, and advanced automobile, with its engine and

chassis built by Rolls-Royce and its body constructed by the coachbuilding company Hooper. The purpose of introducing the Silver Ghost, or "Silver Spirit," was to showcase Rolls-Royce's new capabilities against the cars produced by other companies. The designers of this car claimed in their advertisements that they had produced the world's quietest and smoothest car, which was indeed true. After one year of its release, this car was recognized as the "Best Car in the World." It had a powerful engine that allowed it to set many long-distance driving records. The Rolls-Royce Silver Ghost displayed in the museum features a wooden body resembling a carriage, covered with metal sheets. The car, with a capacity for five passengers

(including a small folding seat in the rear), has a retractable soft top, a three-piece windshield, and a partition between the passenger cabin and the driver. The car's engine is a 6-cylinder with 80 horsepower and a top speed of 80 km/h. It is a hand-cranked car with a fuel consumption of 12.3 liters per 100 kilometers, and it has two spare tires for long journeys. This car was purchased in 1922 (1301 SH) by order of Ahmad Shah Qajar from Rolls-Royce. After the Pahlavi dynasty came to power, the car was taken over by them. In 1976 (1355 SH), the car was sent to England for a series of repairs and repainting. After the Islamic Revolution and the completion of repairs, the car was returned to Iran.

موزه خودرو

کالسکه ناصری (کالسکه سلطنتی)

کالسکه ناصری که به «کالسکه سلطنتی» نیز معروف است در سال ۱۲۹۶ قمری در طی دومین سفر ناصرالدین شاه به فرنگ از کشور اتریش خریداری شد. این وسیله حمل و نقل گرانبها، توسط «کارل ماریوس» در کارخانه «واگن فابریک» و به سفارش «دوست محمدخان معیرالممالک» برای دربار ایران ساخته شد. کارخانه واگن فابریک یکی از برجسته‌ترین

تولیدکنندگان کالسکه‌های سلطنتی و سفارشی در اروپا به شمار می‌رفت. کالسکه ناصری، یک کالسکه اتاقکی چهار چرخ با ارتفاع ۳/۲ متر و طول ۴/۷ متر است. در زمان تحویل، این کالسکه به رنگ زرشکی و با نماد خاندان قاجار در دو طرف آن تزئین شده بود. با انقراض حکومت قاجار و ظهور سلسله پهلوی، تغییراتی در ظاهر کالسکه به وجود آمد؛ رنگ آن به

مشکی تغییر کرد و نمادهای حکومتی پهلوی جایگزین نشان‌های سلسله قاجار شد. این کالسکه مجهز به چهار فانوس در چهار گوشه خود است که برای روشن کردن شمع‌ها در شب استفاده می‌شد. کالسکه دارای دو درب در دو طرف خود برای ورود و خروج مسافران است و گنجایش چهار نفر را به صورت دو به دو در مقابل هم دارد.

Iran Historical Car Museum; Naseri Carriage (Royal Carriage)

The Naseri Carriage, also known as the Royal Carriage, was purchased in 1296 AH (1879 AD) during Naser-e-Din Shah's second trip to Europe from Austria. This valuable passenger transport vehicle was manufactured by Carl Marius at the Wagenfabrik factory at the

request of Doost Mohammad Khan Moayyer-ol-Mamalek for the Iranian court. The Wagenfabrik factory was considered one of the most prominent producers of royal and custom carriages in Europe. The Naseri Carriage is a four-wheeled cabin carriage with a height of 3.2 meters from the ground to the roof and a length of 4.7 meters. Upon delivery, the carriage was crimson-colored and adorned with the Qajar family emblem on both sides. With the fall of

the Qajar dynasty and the rise of the Pahlavi dynasty, changes were made to the carriage's appearance; its color was changed to black, and the Pahlavi government symbols replaced the Qajar dynasty emblems. This carriage is equipped with four lanterns at its four corners, used for lighting candles at night. The carriage has two doors on either side for passenger entry and exit and can accommodate four people sitting face-to-face in pairs.

رویدادهای موزه‌ای

اشاره

موزه‌ها دیگر صرفاً مکان‌هایی برای بازدید نیستند، بلکه به کانون‌هایی پویا برای فعالیت‌های اجتماعی، هنری، علمی و آموزشی تبدیل شده‌اند و نقشی جدایی‌ناپذیر در زندگی جوامع ایفا می‌کنند. مأموریت اصلی موزه‌ها، با توجه به ماهیت وجودی‌شان که از فرهنگ، تاریخ، هنر و مردم الهام می‌گیرد، نه تنها حفظ و نمایش میراث گذشته است، بلکه توانمندسازی جامعه و ارتقای دانش و مهارت‌های اجتماعی نیز از اهداف اساسی آنها به‌شمار می‌رود. یکی از روش‌های مؤثر در تحقق این مأموریت، همکاری با سازمان‌های مردم‌نهاد و ایجاد انجمن‌های دوستداران موزه است. این انجمن‌ها، با نمایش آثار هنرمندان معاصر، پلی ارتباطی میان هنرمندان و مردم ایجاد نموده و از این طریق، علاوه بر گسترش فرهنگ هنری، به رشد اقتصادی و درآمدزایی موزه‌ها نیز کمک می‌کنند. گروه موزه‌های دوفینه نیز با این نگاه می‌توانند با تکیه بر رویکردی هدفمند و اجتماعی، در همکاری با سازمان‌های مردم‌نهاد، برنامه‌ها و فعالیت‌هایی طراحی کنند که موجب تقویت مشارکت مردمی شود. این تلاش‌ها نه تنها به تعمیق نقش موزه در زندگی روزمره می‌انجامد، بلکه به تقویت هویت فرهنگی و اجتماعی جامعه نیز یاری می‌رساند.

نمایشگاه آذرگون

◀ پردیس موزه‌ای دوفینه

در بسیاری از کشورهای دنیا موزه تنها مکانی برای بازدید نیست، بلکه مکانی است که در آن فعالیت‌های اجتماعی و همچنین رویدادهای هنری، علمی و آموزشی برگزار شده و جزئی جدانشدنی از زندگی مردم به‌شمار می‌رود. مجموعه‌های موزه‌ای به دلیل ماهیت وجودی‌شان که برگرفته از فرهنگ، تاریخ، هنر و مردم است، می‌توانند نقش بسیار مهمی در ارتقای دانش و مهارت‌های اجتماعی ایفا کنند. یکی از روش‌های رسیدن به این هدف، همکاری با سازمان‌های مردم‌نهاد است، به‌طوری که انجمن‌های مختلف دوستداران موزه

شکل می‌گیرند. برخی از آنها به نمایش آثاری می‌پردازند که توسط هنرمندان معاصر خلق شده‌اند و از این طریق پل ارتباطی بین هنرمندان و مردم ایجاد می‌شود و در این بین بر فعالیت اقتصادی و درآمد موزه نیز تأثیر می‌نهد. موزه‌های گروه موزه‌های دوفینه نیز از این قاعده مستثنی نیستند و می‌توانند با همکاری سازمان‌های مردم‌نهاد و رویکردی هدفمند و اجتماعی فعالیت‌های مختلفی در جهت افزایش میزان مشارکت جوامع انجام دهند. یکی از این فعالیت‌ها برگزاری نمایشگاه‌های مشترک است که پردیس موزه‌ای دوفینه در این امر بسیار موفق عمل کرده و نمایشگاه «جشن هنر آذرگون» را به‌منزله یکی از جدیدترین این

فعالیت‌هایی توان نام برد. نمایشگاه جشن هنر آذرگون از سلسله برنامه‌های فرهنگی-هنری مردم نهاد «باغ و گلستانم آرزوست» با همکاری پردیس موزه‌ای دوفینه به مناسبت پایان شب‌های طولانی و نزدیک شدن به گرما و روشنایی از تاریخ ۳۰ آذر به مدت یک هفته در گالری پردیس موزه‌ای دوفینه برگزار شد. این جشن هنری در ادامه سلسله برنامه‌های این رویداد بود که این بار تعداد ۷۵ اثر از آثار خوشنویسی، تذهیب، گل و مرغ، حجم‌سازی آینه و قالی دستباف برگزار گردید. برای هر بخش از نمایشگاه، نامی زیبا و درخور انتخاب شده بود که ریشه در تاریخ و فرهنگ کشورمان داشت: ققنوس، میترا،

خرم‌روز، خورشیدروز، میلاد مهر، یلدا، انار، طلوع و جنگ نور باتاریکی. این نمایشگاه میزبان آثاری از اساتید و هنرمندان معاصر کشور نظیر استاد یدالله کابلی، استاد رضا بنی‌رضی، استاد محمد جواد زاده، استاد غلامحسین امیرخانی و استاد عباس اخوین و استادان هنر فرش‌بافی نظیر استاد صفدرزاده حقیقی، استاد شهابپور و استاد اکبر مهدی‌ئی بود. این نمایشگاه با هدف نمایش دادن آثار هنرمندان برتر کشور به صورت گروهی، طراحی شده بود و بر تقویت رشته‌های هنری معاصر با هویت و مفاهیم ایرانی در فعالیت‌های فرهنگی هنری تأکید داشت. یکی دیگر از اهداف نمایشگاه، بزرگداشت مناسبت‌های فرهنگی و هنری ملی براساس اهمیت تاریخی و اجتماعی و باتکیه بر مفاهیم والای معنوی و انسانی بود. گسترش و جلب همیاری‌های داوطلبانه مردم نهاد در مناسبت‌های فرهنگی و هنری و تعامل بین‌بخش‌های عمومی جامعه و مشارکت همدلانه و یکپارچه هنرمندان و گروه‌های مختلف فرهنگی و هنری، فارغ از هر مسأله و حاشیه رتبه‌بندی و برتری جویی از اهداف دیگر آن بود. به باور مسئولان برگزارکننده نمایشگاه، برگزاری این نوع از رویدادها می‌تواند قدم مثبتی باشد برای دلبستگی هر چه بیشتر اهالی فرهنگ و هنر به تاریخ و هویت ملی و مذهبی خود.

در افتتاحیه نمایشگاه اساتیدی همچون، استاد امیرخانی، استاد

ملک‌زاده و استاد جوادزاده

حضور داشتند و سعی شده بود تا با ارائه گلچینی از بهترین آثار خوشنویسان معاصر، نقش مهمی در جهت عرضه و پاسداشت این هنر اصیل اجرا گردد. همچنین پردیس موزه‌ای دوفینه، میزبان برخی از هنرمندان تئاتر و سینمای کشور در مراسم افتتاحیه بود. نکته قابل توجه نمایش آثار دیده نشده از اساتید بود که جذابیت آن را دوچندان کرده بود. گروه مردم نهاد «باغ و گلستانم آرزوست» پیشتر نمایشگاه‌های دیگری نیز با موضوعات هنری برگزار کرده بودند؛ ولی این اولین نمایشگاهی بود که در طی آن گسترش و تنوع بخشیدن به آثار در دستور کار قرار گرفته بود و در پی آن آثار حجمی آیین و قالی دستباف نیز به نمایشگاه اضافه شد. در مدت برگزاری نمایشگاه، پردیس موزه‌ای دوفینه میزبان هنردوستان و علاقمندانی بود که از نمایشگاه بازدید به عمل می‌آوردند؛ از این‌رو موزه توانست یکی از رسالت‌های مرتبط با خود را که تعامل با اجتماع و حمایت از فعالیت‌های فرهنگی و هنری

است به منصه ظهور

برساند. این موضوع

به معرفی هر چه بیشتر

این پردیس کمک شایانی کرد.

این نمایشگاه به‌منزله یک رویداد

مردم‌نهاد فرهنگی هنری با همیاری

و حمایت‌های مردمی و نهادهای

مردم‌نهاد همچون «مؤسسه کتاب‌آرایی

ایرانی»، «مؤسسه هنری نگاره پارسین»

و «جامعه پیش‌آهنگان تهران» اجرا شد.

پردیس موزه‌ای دوفینه در نظر دارد، با

همکاری سازمان‌های مردم‌نهاد، برای ایجاد

تعاملات فرهنگی متمرکز گردد و بر اهمیت

فعالیت‌هایی از این دست تأکید نماید.

بنابراین، مجموعه در ترسیم چشم انداز

و در تدوین برنامه‌ریزی‌های میان‌مدت و

بلندمدت خود، جلب مشارکت مردمی را

مورد نظر و توجه ویژه قرار داده است.

در موزه هنر ایران (کاخ مرمر)

نشست هم‌اندیشی با تورگردان‌های تهران

ضعف مجموعه را ابراز نمودند. در ادامه، سرپرست موزه هنر ایران ضمن تشکر و قدردانی از حضور این تورگردانان، با ارائه و تبیین سیاست‌های کلان مؤسسه فرهنگی موزه‌های بنیاد و تأکید بر این موضوع که مشتاقانه شنونده و پذیرای هر گونه تعامل با همکاران این حوزه هستیم، آمادگی و انگیزه خود را برای بهبود شرایط اعلام نمودند.

در پایان، مهمانان این جلسه را نقطه عطفی در دوران فعالیت موزه هنر ایران قلمداد کردند و خواستار بیشتر شدن این ارتباط سازنده بودند و دو گروه متعهد به افزایش سطح همکاری و تعاملات سازنده شدند. تا ازین پس بازدیدهای گروهی به صورت کاملاً حرفه‌ای و تخصصی در فضایی مملو از آرامش تبدیل به خاطره‌ای به یادماندنی در ذهن مردم عزیزمان شود.

به دلیل نقش مهم این جامعه در زمینه گردشگری و به منظور تعامل بیشتر و ایجاد فرصتی برای گفتگو و ارج نهادن به فعالیت آنها، برآن شدیم تا جلسه هم‌اندیشی با تورگردانان و راهنمایان گردشگری شهر تهران را که طی سال‌های بازگشایی موزه هنر ایران به صورت متناوب با این مجموعه همکاری داشته‌اند، برگزار کنیم.

این جلسه روز ششم آذرماه با حضور بالغ بر سی نفر از تورگردانان شهر تهران، در تالار کنفرانس کاخ مرمر برگزار شد. این جلسه با حضور سرپرست موزه هنر ایران و کارشناسان فعال این موزه رسمیت یافت. در طی این نشست دو ساعته و در فضایی راحت و دوستانه، مهمانان به اظهار نظرات و انتقادات خود برای بهبود شرایط بازدید و معرفی بیشتر موزه هنر ایران و جذب بازدیدکنندگان پرداختند سپس با صراحت کامل نقاط قوت و

نقش تورگردانان و راهنمایان گردشگری برای معرفی مکان‌های تاریخی و گردشگری و برنامه‌های فرهنگی، طی چند سال اخیر نقشی غیرقابل انکار بوده است. این افراد غالباً دانش‌آموختگان رشته‌های گردشگری، تاریخ و هنر هستند، که به دلیل علاقه به فرهنگ و هنر سرزمینمان ایران، رسالت معرفی این آثار را به گونه‌ای تخصصی و براساس مستندات تاریخی بر دوش خود حس کرده و به آن پرداخته‌اند.

از ابتدای بازگشایی موزه هنر ایران (کاخ مرمر)، پس از سال‌ها انتظار و بسته بودن و غیرقابل بازدید بودن، فرصت مغتنمی برای تورگردانان پدید آمد، تا بازدید از این مکان منحصر بفرد را در برنامه‌های پرطرفدار خود بگنجانند و طی سال‌های گذشته یاران همراه و همیشگی موزه هنر ایران در بازدیدهای گروهی باشند.

در موزه هنر ایران (کاخ مرمر)

نشست تخصصی با عنوان سفال زرین فام ایرانی

قرار داد. این کتاب از مراجع و منابع اصلی هنر کاشیکاری است. در این کتاب به لعاب زرین فام و همینطور خاندان‌های مهمی که این نوع کاشی را تولید و پرداخت می‌کردند، اشاره شده است. بعد از پایان سخنرانی جلسه پرسش و پاسخ برگزار شد و پس از آن شرکت‌کنندگان در جلسه، از موزه هنر ایران و همینطور آثار زرین فام در تالار هنر ایرانی-اسلامی و تالار کتابت همراه با سخنرانان دیدن نمودند.

موزه‌داران و همکاران در موزه‌ها و مؤسسه فرهنگی موزه‌های بنیاد مواجه شد. دکتر کفیلی ضمن مرور تاریخچه شکل‌گیری لعاب زرین فام در جهان و ایران، آثار زرین فام موزه هنر ایران را مورد مذاقه قرار داد. در بخش دوم سخنرانی، آقای دکتر خودداری، بخش کاشیکاری کتاب «عرایس الجواهر و نفایس الاطایب»، اثر ابوالقاسم عبداللّه کاشانی، که در سده هشتم هجری به فارسی نگاشته شده را مورد بررسی

در تاریخ ۲۶ مهرماه سال جاری نشست تخصصی با عنوان سفال زرین فام ایرانی بر مبنای متون تاریخی در سالن کنفرانس موزه هنر ایران (کاخ مرمر) برگزار گردید. سخنرانان این نشست سرکار خانم دکتر نگار کفیلی و جناب آقای دکتر سعید خودداری نائینی از اعضای هیات علمی دانشگاه هنر ایران بودند. در این نشست که با استقبال خوب مخاطبان اعم از دانشجویان دانشگاه‌های مختلف،

تو همان تافته‌ای که جدا بافتمت

/// نشست تخصصی ///

نشست تخصصی «تو همان تافته‌ای که جدا بافتمت» با هدف بررسی تحولات پوشاک ایرانی در تاریخ ششم دی ماه ۱۴۰۳ در موزه ملی هنرهای اصفهان برگزار شد. این نشست با سخنرانی خانم آرزو اسکندری، پژوهشگر حوزه پوشاک، بر روی تغییرات لباس مردان و زنان در دوره قاجار و پهلوی متمرکز بود. در محور اصلی این نشست به پوشاک ایرانی در دوران قاجار و پهلوی، و تحولات طراحی لباس در دوران معاصر پرداخته شد. تغییرات ناشی از رویدادهای سیاسی، اجتماعی و فرهنگی بر سبک پوشاک

مورد بحث و بررسی قرار گرفت. همچنین تغییرات و تحولاتی که در پوشش مردان و زنان در دو سده‌ی اخیر رخ داده محور دیگری از این نشست بود. در این نشست از منابع معتبر و پژوهش‌های خانم آرزو اسکندری، به ویژه دو کتاب «تافته جدا بافته» و «کلاه فرنگی»، به عنوان منابع اصلی استفاده شد. این آثار، چارچوب نظری و داده‌های اصلی را برای تحلیل تحولات پوشاک ایرانی ارائه می‌کردند. سخنرانی خانم اسکندری با ارائه اطلاعات دقیق و مستند، درک جامعی از تحولات پوشاک ایرانی را برای حضار فراهم کرد.

پس از ارائه، فرصتی برای پرسش و پاسخ و تبادل نظر در میان حضار و سخنران فراهم شد که باعث غنای بیشتر نشست گردید. این نشست با ارائه تحلیل دقیق و مستند از تحولات پوشاک ایرانی، به ارتقاء دانش عمومی در مورد میراث فرهنگی ایران کمک شایانی کرد. استفاده از منابع معتبر و حضور پژوهشگری صاحب نظر، به کیفیت و تأثیرگذاری این نشست افزود. این رویداد به طور مؤثر به ایجاد فضای مناسب برای تبادل نظر و آگاهی بخشی در خصوص تاریخچه و تحولات فرهنگی لباس ایرانی کمک کرد.

تبر و تبرزین در تاریخ، ادبیات و فرهنگ ایران

جنگجویان، صنعتگران و گروه‌های آیینی اشاره شد. هنگامی که نشست با بازدید از مجموعه تبرها و تبرزین‌های موزه ملی هنرهای اصفهان به پایان رسید، شرکت‌کنندگان این فرصت را یافتند تا از نزدیک با آثاری که شامل تبرزین‌های دوره‌های مختلف تاریخی بودند، آشنا شوند و توضیحات تخصصی مربوط به طراحی و کاربرد این ابزارها را دریافتند. این برنامه با استقبال پژوهشگران، علاقه‌مندان به تاریخ و هنر و متخصصین حوزه میراث فرهنگی مواجه شد و به منزله گامی مؤثر در شناخت بهتر این جنبه از فرهنگ ایران مورد تحسین قرار گرفت.

تبر در سده‌های میانه و دوره صفوی اختصاص داشت. دکتر حق‌نظری توضیح داد که این ابزار در دوره صفویه، هم در میدان‌های جنگ و هم در مراسم بزمی و آیینی اهمیت ویژه‌ای داشت. در ادامه، سخنران به ذکر نمونه‌هایی از شخصیت‌های برجسته‌ای پرداخت که از تبر به منزله نماد یا ابزار شهرت یافتند. او مقام اجتماعی و نظامی این افراد را در تاریخ برجسته کرد و از تأثیر این ابزار بر روایت‌های ادبی و هنری سخن گفت. وی همچنین به نقش تبر در طبقات مختلف جامعه ایرانی پرداخت و گروه‌ها و اصنافی را معرفی کرد که با این ابزار در ارتباط بودند. به طور ویژه به قشرهایی مانند

نشست تخصصی با موضوع بررسی جایگاه تبر و تبرزین در تاریخ، فرهنگ و ادبیات ایران، در روز پنجشنبه، ۲۲ آذرماه ۱۴۰۳ در موزه ملی هنرهای اصفهان برگزار شد. سخنران این برنامه، آقای دکتر کیوان حق‌نظری، پژوهشگر مستقل در حوزه‌ی پژوهش هنر، طی ارائه‌ای جامع و دقیق، به تحلیل مفاهیم و نقش‌های متنوع این ابزار در تاریخ ایران پرداخت. دکتر حق‌نظری در ابتدا نگاهی به پیشینه تبر به عنوان یک ابزار رزمی و آیینی انداخت، او توضیح داد که چگونه این وسیله به مرور به نمادی از قدرت، جنگاوری و حتی معنویت در فرهنگ ایران تبدیل شده است. بخش دوم ارائه به بررسی جایگاه

اشاره

موزه‌ها: بستری برای عدالت فرهنگی

با گذشت زمان و افزایش آگاهی جوامع درباره حقوق برابر برای تمامی افراد، دسترس‌پذیری به خدمات فرهنگی، آموزشی و اجتماعی به یکی از ارکان اصلی توسعه پایدار تبدیل شده است. دسترس‌پذیری به معنای ایجاد امکان استفاده از خدمات و امکانات عمومی برای همه اقشار جامعه، بدون در نظر گرفتن محدودیت‌های جسمی، حسی یا ذهنی است. موزه‌ها به منزله مراکز فرهنگی، تاریخی و آموزشی، نقشی کلیدی در ارتقای عدالت اجتماعی ایفا می‌کنند. این اماکن نه تنها مکانی برای نمایش آثار تاریخی و هنری هستند، بلکه باید محیطی فراگیر برای آموزش، آگاهی‌بخشی و تعامل فرهنگی باشند.

دسترس‌پذیری موزه‌ها: از آرمان تا عمل؛
تجربه مرکز فرهنگی-موزه‌ای نو و
روشنایی‌پذیر

براساس آمار سازمان بهداشت جهانی، بیش از صدها میلیون نفر در سراسر جهان با نوعی از ناتوانی زندگی می‌کنند. این افراد به دلیل موانع متعدد، از جمله معماری نامناسب، نبود تسهیلات ویژه و عدم آگاهی عمومی، اغلب از دسترسی به مراکز فرهنگی مانند موزه‌ها محروم می‌شوند. این در حالی است که حق دسترسی به فرهنگ و آموزش از حقوق بنیادین بشر به‌شمار می‌رود. نهادهای فرهنگی و اجتماعی، به‌ویژه موزه‌ها، باید با ارائه خدمات مناسب و سازگار، این حق را برای همه افراد تضمین کنند.

موزه‌ها به‌منزله نهادهای اجتماعی و فرهنگی، نقش مهمی در تقویت عدالت فرهنگی دارند. این اماکن می‌توانند با ایجاد فرصت‌های برابر برای تمامی افراد، محیطی برای ترویج تنوع و احترام به حقوق بشر باشند. شعار «موزه‌ها برای برابری: تنوع و مشارکت» که در سال ۲۰۲۰ توسط شورای بین‌المللی موزه‌ها (ICOM) انتخاب شد، بر این اهمیت تأکید دارد. با این حال، بسیاری از موزه‌ها هنوز با موانع قابل توجهی در زمینه دسترسی پذیری مواجه هستند. از عدم وجود رمپ‌های مناسب برای افراد دارای ویلچر گرفته، تا نبود تجهیزات صوتی برای کم‌شنوایان و کمبود راهنمایی‌های ویژه برای نابینایان، همه این مشکلات نشان‌دهنده چالش‌هایی است که باید برطرف شود.

مرکز فرهنگی-موزه‌ای نوروروشنایی یزد، یکی از نمونه‌های موفق در حوزه دسترسی پذیری فرهنگی است. این مرکز از ابتدای فعالیت خود در اردیبهشت ۱۴۰۱، با تمرکز بر نیازهای توان‌یابان، گامی مؤثر در راستای عدالت فرهنگی برداشته است. کارگروه توان‌یاب این مرکز به سرپرستی

امیرمحمد باقری نژاد و امیردهقان نژاد، با مطالعه دقیق فضای داخلی و پیرامونی موزه، موانع موجود را شناسایی و در قالب طرحی جامع با عنوان «بهینه‌سازی مرکز فرهنگی موزه‌ای نوروروشنایی برای افراد توان‌یاب» راهکارهایی برای رفع این موانع ارائه کرده است. نتایج این مطالعه که در اختیار گروه موزه‌های دوفینه قرار گرفته، شامل اقداماتی مانند طراحی مسیرهای دسترسی پذیر، نصب تجهیزات مناسب و ایجاد زیرساخت‌های اطلاعاتی برای توان‌یابان بوده است. یکی از چالش‌های اساسی پیش روی این موزه، معماری تاریخی بنای آن و محدودیت‌های فضایی بود که اجرای بسیاری از طرح‌های مدرن را دشوار می‌کرد. همچنین، زیرساخت‌های شهری اطراف موزه نیز از جمله مشکلاتی بود که نیاز به همکاری و هماهنگی با نهادهای مختلف داشت. با این وجود، مرکز فرهنگی-موزه‌ای نوروروشنایی یزد توانست با استفاده از امکانات موجود و ابتکار عمل کارکنان خود، شرایطی فراهم کند که توان‌یابان نیز بتوانند با کمترین دشواری از خدمات موزه بهره‌مند شوند.

این مرکز با طراحی مسیرهای دسترسی پذیر و پس از آن اطلاع‌رسانی گسترده، موفق شد به یکی از مراکز پیشرو در زمینه دسترسی پذیری تبدیل شود. برخی از دستاوردهای این مرکز در این زمینه عبارتند از:

میزبانی از رویدادهای ویژه توان‌یابان؛ این مرکز تاکنون میزبان رویدادهایی مانند بازدید شرکت‌کنندگان جشنواره تأثیر معلولین، دوره‌های معلولین استان یزد و گردهمایی سازمان‌های مردم‌نهاد جوانان کشور بوده است.

آگاهی بخشی عمومی؛ از طریق اطلاع‌رسانی گسترده و همکاری با

سازمان‌های مرتبط، این موزه به الگویی برای دسترس پذیری فرهنگی در کشور تبدیل شده است.

ایجاد فرهنگ احترام به فرهنگ برابری؛ فعالیت‌های این مرکز نه تنها بر افراد دارای معلولیت تأثیرگذار بوده، بلکه فرهنگ احترام به برابری را در جامعه تقویت کرده است.

اقدامات مرکز فرهنگی موزه‌ای نور و روشنایی یزد، نشان‌دهنده اهمیت دسترسی پذیری در ایجاد جامعه‌ای عادلانه‌تر است. این مرکز در تلاش است که با برنامه‌ریزی دقیق، همکاری با متخصصان و تعهد به ارزش‌های انسانی، موانع موجود را برطرف و محیطی فراگیر برای تمامی افراد جامعه فراهم کند؛ چرا که معتقد است دسترسی پذیری تنها یک ویژگی نیست، بلکه وظیفه‌ای است که بر عهده تمامی نهادهای فرهنگی قرار دارد. مرکز فرهنگی-موزه‌ای نوروروشنایی یزد، با اقدامات نوآورانه خود، الگویی الهام‌بخش برای سایر موزه‌ها و مراکز فرهنگی کشور ارائه داده است. این مرکز با شعار «موزه‌ای برای همه»، گامی عملی در جهت تحقق آرمان جامعه‌ای برابر برداشته است.

نشست هنر آینه کاری در معماری ایرانی

گزیده‌ای از روایت‌های استاد محمدباقر گلپری

عبدالعظیم (ع) فرا گرفت. وی در ابنیه معروف تهران همچون «امامزاده صالح»، «امامزاده قاسم»، «امامزاده طاهر»، «امامزاده حسن»، «امامزاده علی اکبر»، «بخش دوره ناصری کاخ نیاوران»، «بخش دوره قاجاری مجلس شورای ملی»، «کاخ سعدآباد»، «سالن‌های «کاخ گلستان»، «کاخ مرمر»، «خانه رضا فلاح قائم مقام»، رئیس هیئت مدیره شرکت ملی نفت ایران، «خانه محمود رضایی»، صاحب مس سرچشمه و عضو اتاق بازرگانی تهران، «امامزاده هاشم» در مسیر هراز، «امامزاده هاشم» در مسیر قزوین به رشت، «امامزاده حیدر» در بهبهان، عمارت موزه نور و روشنایی یزد، «حرم حضرت سکینه (س)» در سوریه، «حرم حضرت امام حسین (ع)» و «حرم حضرت موسی کاظم (ع)» در عراق یادگارهای آینه کاری خود را برای آیندگان برجا گذاشتند. به نقل از استاد محمدباقر گلپری، آینه کاران معروف آن زمان عبارت بودند از: اصغر حافظی، اصغر رجبی،

خورشیدی در محله امامزاده یحیی تهران به دنیا آمد. پدرش حسن گلپری از کارکنان اداره راه آهن، دارای ذوق هنری بوده و خط خوشی داشته، به گونه ای که زیارت نامه ای توسط ایشان تحریر گردیده و در حرم حضرت امام حسین (ع) در کربلا نگهداری می شده است. به نظر می رسد سلیق هنری و آشنایی با معماری در وجود استاد گلپری و بستگانش موروثی بوده است؛ چراکه جدشان، حاج ابوالحسن، در دوره ناصرالدین شاه قاجار نیز از طراحان و معماران اصلی مسجد و مدرسه سپهسالار بوده است. دایی استاد محمدباقر گلپری با نام حاج عبدالکریم نوید تهرانی هم از معماران چیره دست و کم نظیر ایران در دوره معاصر بودند. آنگونه که استاد گلپری می گوید سابقه هنر آینه کاری در معماری ایران به اوایل دوره صفوی می رسد و خود نیز نخستین بار این هنر را در تابستان ۱۳۴۷ تنها به مدت پانزده روز از پسرخاله اش، استاد محمد نوید، در حرم حضرت

مرکز فرهنگی موزه ای نور و روشنایی یزد، عصر پنجشنبه، هفدهم آبان ۱۴۰۳ خورشیدی، با تدارک نشستی تخصصی، میزبان آقای محمدباقر گلپری، از اساتید آینه کاری معاصر و آینه کار عمارت موزه نور و روشنایی یزد، بود تا دانش و تجرب ایشان در زمینه این هنر فاخر ایرانی با مشتاقان و علاقه مندان به اشتراک گذاشته شود. استاد گلپری در این نشست ضمن معرفی خود و نحوه آشنایی با هنر آینه کاری، به بیان نکات فنی، روش های کار، ظرایف هنری، و مهمترین فعالیت شان پرداختند و از نحوه ی حضورشان در یزد و عمارت محمل موزه نور و روشنایی یزد، نکات ارزنده ای را عنوان نمودند. علاوه بر توضیحات استاد گلپری در روز نشست، مجریان این طرح مصاحبه ای را هم با ایشان انجام دادند، که برآیند آن در قالب متن ذیل تقدیم حضور علاقمندان می گردد: استاد محمدباقر گلپری در ۲۴ اردیبهشت سال ۱۳۲۷

صادق غیائی و هفت برادر معروف به هفت کچلو؛ آینه‌کارانی با نام‌های جلیل عباسی، مسلم رزینی، علی همتی، رجب همتی، قربان همتی، ابراهیم یامنی، حسن یامنی و ... نیز در محضر استاد گلپری به فراگیری هنر ارزشمند آینه‌کاری پرداخته‌اند.

استاد گلپری سابقه حضور خود در یزد را مربوط به سال ۱۳۵۰ خورشیدی می‌داند. او می‌گوید: «همراه با تیم حاج عبدالکریم نوید تهرانی به مدت ۱۲ سال در منزل یکی از ممولین در الهیه تهران مشغول کار بودیم. دکتر فلاح به واسطه آشنایی که با مالک عمارت موزه نور و روشنایی داشت به ایشان پیشنهاد داد که برای فضا سازی و تزیین عمارتش در یزد از تیم نوید تهرانی بهره‌مند شود. به همین خاطر به یزد آمده و تا اواخر سال ۱۳۵۱ کچبری‌ها و آینه‌کاری‌های این عمارت را انجام دادیم». او همکاران آینه‌کارش را در این عمارت آقایان سید اصغر سبحانی با

اصالت شیرازی و علی محمد شکوهی با اصالت اصفهانی معرفی کرد.

استاد گلپری آینه‌کاری را در چهار دسته ساده، مقرنس، یزدی‌بندی و رسمی‌بندی تقسیم‌بندی می‌کند و معتقد است که اجرای مقرنس و یزدی‌بندی بیشتر در امام‌زاده‌ها و اماکن مذهبی بوده است. زیرسازی آینه‌کاری‌ها به طور عمده با استفاده از ملاط گچ و سربش بوده که به علت تأخیر در سفت شدن، آینه‌کار زمان لازم را برای برش قطعات ریز و درشت آینه و جانمایی در محل‌های تعیین شده پیدا می‌کرده است. اشاره ایشان به طرح‌های رایج آینه‌کاری همچون گل مینا، گلبرگ، برگ بیدی، بته‌جقه‌ای، هلی، شش علی‌بدو، فرفره، پابزی یا فریدون‌خانی، شش چشم‌گاو، تخت ترقه، تسمه حمیل، ترقه حمیل‌دار، الماس‌تراش، تخت الماس‌تراش، حصیری و گل آفتابگردان یا شمسه‌نشان از تنوع تزیینات هنر آینه‌کاری در معماری ایران دارد که با

تکنیک‌های مختلف اجرا می‌شده‌اند و گاهی نیز هنر کچبری و آینه‌کاری را به طور توأم برای تزیین بناها به کار می‌گرفتند. استاد گلپری رسمی‌بندی زیر سقف‌های مسطح را که گاهی به شکل ترنج‌های تزیینی هستند از جمله طرح‌های رایجی می‌داند که هم با کچبری و هم در نتیجه تلفیق کچبری و آینه‌کاری با تکنیک‌های معروفی همچون رودری اجرا می‌شده است و یا با اشاره به طرح آینه‌کاری معروف به قطار آن را بیشتر به فضای کمربندی دور سالن‌ها مربوط می‌داند.

استاد گلپری در پایان با ابراز ناراحتی از به فراموشی سپرده شدن هنر سنتی آینه‌کاری و جایگزینی آن با کارهای پیش ساخته ناشی از معماری تجاری به مسئولان امر پیام دادند که زمینه‌های لازم را برای احیاء آینه‌کاری سنتی فراهم آورده و با سوق دادن نسل جوان به سوی این هنر، باعث ایجاد جلوه‌های زیبا و دمیدن روح در خانه‌ها و عمارت‌های ایرانی شوند.

برگزاری نشست کلاس آموزشی آشنایی با هنر چجبری در موزه زمان

موزه زمان در تاریخ دوم آذرماه ۱۴۰۳
میزبان یکی از اساتید هنر گچبری ایران بوده است.
از استاد موطیفی فرد دعوت به عمل آمد تا در راستای
تقویت فعالیت‌های آموزشی و فرهنگی، برای دانشجویان
رشته معماری آموزشی جهت آشنایی با گچبری، یکی از هنرهای
اصیل ایرانی، برگزار کنند. این دوره با هدف آشنایی دانشجویان
با تاریخچه، تکنیک‌ها و هنر گچبری ایرانی در سالن اصلی موزه
برگزار شد.

جلسه با معرفی کوتاه استاد موطیفی فرد و توضیحاتی
درباره تاریخچه موزه زمان آغاز گشت. ایشان به بررسی نقش
گچبری در معماری ایرانی-اسلامی، جایگاه آن در بناهای
تاریخی و توضیحاتی در خصوص آشنایی با ابزارهای
تخصصی گچبری سنتی و اهمیت این هنر در
معماری ایرانی پرداخته‌اند.

در ادامه، استاد موطیفی فرد با ارائه

یک نمایش عملی، نحوه اجرای

برخی از تکنیک‌های گچبری

را به دانشجویان نشان

دادند. این بخش با

استقبال دانشجویان و

طرح سوالات متعدد مواجه

شد. دانشجویان در این بخش

سوالات خود را مطرح کرده و درباره نحوه

یادگیری مهارت‌های پیشرفته گچکاری و مسیر

شغلی در این حوزه تبادل نظر کردند.

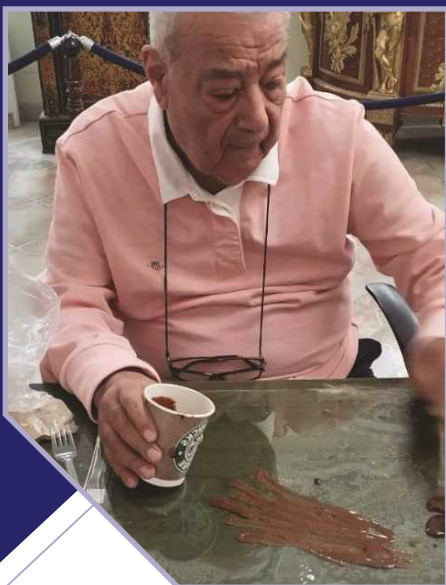
این بازدید علمی فرصتی بی نظیر برای دانشجویان

بود تا با هنر گچبری از نزدیک آشنا شوند و تکنیک‌های آن را

از یک استاد باتجربه بیاموزند. استاد موطیفی فرد با تسلط و

دقت بالا، اطلاعات جامعی در اختیار دانشجویان قرار دادند که

باعث ارتقای دانش و بینش هنری آنان شد.

نشست نقد هنری با محوریت آثار موزه زمان

موزه‌ها و گالری‌ها در شکل‌گیری و توزیع آثار، چگونگی تغییرات تاریخی و فرهنگی در زمینه هنر از جمله موضوعات این نشست بود.

با توجه به آثار موجود در موزه زمان به تحلیل آثار دوره سده نوزدهم و بیستم میلادی در فرانسه پرداخته شد. آثار مورد مطالعه در این نشست مجموع ساعت‌های رومیزی سالن اصلی موزه زمان بود که دارای چند ویژگی شاخص از جمله محل ساخت، دوره، تکنیک و تزیینات مشابه‌ای است که از ابعاد مختلف قابل بررسی است.

موزه زمان با نمایش ایزار زمان سنجی ابتدایی و مکانیکی نظیر انواع ساعت‌های رومیزی، دیواری، مچی، جیبی و نیز مجموعه‌ای از تقویم‌ها از جمله مهمترین موزه‌های شمیرانات به‌شمار می‌رود که در این نشست به جنبه‌های نمادین آثار پرداخته شد.

در پایان نشست، با حضور در سالن اصلی موزه، چندین اثر با رویکردهای مختلف نقد هنری، مورد تحلیل قرار گرفت.

تکنیک و غیره در تحلیل اثر موزه‌ای موثر است.

وی افزود: با توجه به کثرت رویکردهای نقد باید توجه داشت که اساساً هر رویکردی متناسب نقد اثر هنری در موزه‌ها نیست؛ اما برخی از رویکردهای نقد اساساً برای رشته هنر تعریف شده است و برخی نیز می‌توانند در حوزه هنر مورد استفاده قرار گیرد. برای نقد یک اثر در موزه‌های هنر چند نکته ضروری است. از جمله شناخت دقیق اثر از زوایای مختلف، انتخاب روش مناسب و مرتبط با اثر، پایبندی به اصول روش مورد استفاده و در نهایت نتایج حاصله باید منطبق با چارچوب روش مورد نظر باشد.

همچنین در این نشست تخصصی، به معرفی اجمالی نقدهای مطرح در حوزه هنر پرداخته شد که قابلیت به کارگیری در بافت موزه‌ای را دارند و در گام بعدی بر اساس آثار موزه زمان رویکرد مناسب، معرفی و مورد تحلیل قرار گرفت.

تحلیل تأثیرات اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی بر تولید، توزیع و مصرف آثار هنری متمرکز بر نقش هنرمند، شرایط خلق اثر، دریافت و تفسیر آثار هنری، نقش

نشست تخصصی نقد هنری با محوریت آثار موزه زمان با همکاری انجمن علمی پژوهش‌های هنری ایران روز یکشنبه ۱۳ آبان ۱۴۰۳ در سالن آمفی تئاتر موزه زمان با حضور دکتر اعظم صفی‌پور، محقق در حوزه هنر و موزه‌داری، مدرس دانشگاه و عضو هیئت مدیره انجمن پژوهش‌های هنری ایران برگزار شد.

افزایش دانش نقد و ایجاد درک عمیق نسبت به آثار موزه‌ای برای محققین و موزه‌داران و زمینه‌ای جهت انجام پژوهش پیرامون آثار موزه‌ای از جمله اهداف برگزاری این نشست بود.

صفی‌پور در این نشست گفت: رویکردهای مختلف نقد ارتباط نزدیکی با آثار به نمایش درآمده در موزه دارند؛ نوع اثر و خاستگاه خلق اثر در واقع راهنمای خوبی جهت انتخاب رویکردهای مناسب نقد هستند. از این رو توصیف اثر هنری به‌منزله اولین گام در عرصه نقد هنر محسوب می‌شود که در پی آن با تحلیل و تفسیر همراه خواهد بود. همچنین شناخت عناصر و اصول هنری همچون نسبت، تعادل، حرکت، بافت، رنگ، سبک،

دوره‌می

موتورسیکلت سواران

زیادی دارد. هدف از برگزاری این مراسم آشنایی بازدیدکنندگان و مخاطبان با موتورسیکلت‌های کلاس نیکد بود که در فضای دوستانه و همراهی موتورسواران به آگاهی بازدیدکنندگان و علاقمندان افزوده و به سوالات پاسخ داده شد. این برنامه با همراهی بازدیدکنندگان و علاقمندان برگزار شد و استقبال آنان را برای برنامه‌های آتی در رابطه با انواع کلاس موتورسیکلت‌ها به همراه داشت.

موتورسواران در محوطه موزه خودرو آغاز و تا ساعت ۱۲ ظهر ادامه یافت. موتورسیکلت‌های بنلی از کلاس موتور نیکد یا استاندارد با کاربرد درون شهری و جاده‌های هموار است که مهم‌ترین ویژگی این کلاس موتور حداکثر حجم ۶۰۰ سی‌سی است. جذابیت این نوع از موتورسیکلت‌ها حذف قطعات اضافی مثل فلاپ‌ها، در دسترس و بیرون بودن موتور و طراحی تهاجمی و مدرن آن‌هاست که طرفداران

در روز جمعه هم‌زمان با آخرین روز پاییز سال ۱۴۰۳ مراسم دوره‌می موتورسیکلت سواران در موزه خودروهای تاریخی برگزار شد. در این مراسم به مناسبت شب یلدا و ترویج فرهنگ میهمانی، موزه خودروهای تاریخی ایران میزبان موتورسواران کلاس بنلی (Benelli) از هیأت موتورسواری تهران بود. این دوره‌می یلدایی با حضور مخاطبین علاقه‌مند به موتورسیکلت ساعت ۹ صبح با حضور

رویداد ولادت حضرت فاطمه زهرا (س) و روز زن

در جهت تقویت هویت ملی و تاریخی زنان صورت گرفت، به بررسی نمادهای اولیه زن در ایران باستان، اساطیر ملی و مذهبی به منزله جلوه‌ای از اعتقادات مذهبی مردم ایران و جایگاه زنان در پیش از تاریخ و دوران تاریخی پرداخت. دکتر سحر عبدالحی، دانش‌آموخته دکتری باستان‌شناسی و موزه‌دار پردیس موزه‌ای رامسر، با تاکید بر ۳ اثر موزه‌ای با موضوع «مادر» و با عناوین «تندیس آشیانه»، «مجسمه مادر و کودک»، «پیکر الهه مادر» به تبیین این کهن‌الگو پرداخت و جایگاه زنان را در تاریخ ارزشمند و تأثیرگذار و مقام مادر را مقدس دانست.

زمان، مکان و دید هنری آفریننده، پدید آمده‌اند و از گذشته تاکنون پایدار مانده‌اند و به دلیل این ماندگاری در یک کلام «مستقل از زمان» هستند. پردیس موزه‌ای رامسر این فرصت را غنیمت دانست و در جهت تعمیق رویدادهای موزه‌ای در روز دوم دی‌ماه و به مناسبت ولادت حضرت زهرا (س) و گرامی‌داشت روز زن و مقام والای مادر، در نشستی تخصصی با عنوان «نقش و اهمیت زنان در تاریخ» میزبان کارکنان و کارشناسان این پردیس در راستای تحکیم روابط درون‌سازمانی و تکریم بانوان شاغل در این مجموعه شد. این نشست که با هدف شناسایی و معرفی فرهنگ ایرانی

روز زن فرصتی برای یادآوری نقش مهم زنان در خانواده و جامعه است؛ فرصتی برای تأمل در جایگاه زن و مقام والای مادر در فرهنگ و تاریخ ایران زمین و تجلیل از مقام شامخ مادران و زنانی که در پیشرفت جامعه نقش بسزایی داشته‌اند. در اساطیر باستانی، زنان جایگاهی محوری و ولادداشتند. این مورد را می‌توان در ایزدبانوان اسطوره‌های کهن چون «آناهیتا»، «سپندارمذ»، «آرتمیس» و... ملاحظه نمود. پردیس موزه‌ای رامسر نیز به جهت تنوع آثار و وجهه هنری و تاریخی، دارای انواع تندیس و نقش‌مایه‌های انسانی از زن و مادر بوده که هر یک به فراخور

رویداد هفته کتاب و کتابخوانی

مهمی بود که به منظور شناسایی و دریافت عوامل تأثیرگذار در گردشگری شهری و ارتباط شهری موزه مورد بررسی قرار گرفت. این نشست که در راستای تعاملات اجتماعی و فرهنگی با هدف بازشناسی و آشنایی با ظرفیت‌های گردشگری شهرستان رامسر برگزار شد؛ عاملی به نام موزه را به‌منزلهٔ بخش مهمی از «گردشگری فرهنگی» شهرستان با‌دارا بودن موزه‌های منحصر به فردی چون «موزه تخصصی عاج ایران» و «موزه آوندهای تاریخی» معرفی نمود و با خود دریچه‌ای نوین از شناخت، توسعه و گردشگری پایدار با نگاهی ویژه به پردیس موزه‌های رامسر همراه داشت.

که ترویج آن در جامعه و به‌طور ویژه به‌واسطه مراکز فرهنگی و موزه‌ای ضروری به‌نظر می‌رسد. به این منظور و به مناسبت هفتهٔ «کتاب و کتابخوانی» با این رویداد «مروری نظری بر گردشگری شهری در شهرستان رامسر» در روز بیست و سوم مهرماه سال جاری داشتیم. در این رویداد پردیس موزه‌های رامسر میزبان جمعی از صاحب‌نظران، مؤلفان و اصحاب رسانه در نشست تخصصی و با نگاهی به کتاب «گردشگری در رامسر»، نوشتهٔ مصطفی حلاجی‌ثانی، از مؤلفان و فعالان حوزهٔ گردشگری، بود. تحلیل جایگاه پردیس موزه‌های رامسر در توسعهٔ گردشگری شهری نیز از مباحث

کتاب دریچه‌ای است به سوی جهان گستردهٔ دانش و آگاهی. معرفی و ارائه کتاب‌های خوب یکی از بهترین ابزارها برای به‌کمال رساندن انسان هاست. تا بدانجاکه دارای جایگاهی والادگر گستردهٔ فردی و اجتماعی بوده و بر اندیشه‌ها و دل‌ها می‌درخشد و پیوسته بر زندگانی نورافشانی می‌کند. تأثیر عمیق کتاب در گسترش فرهنگ جامعه و سرعت بخشیدن به پیشرفت روزافزون آن انکارناپذیر است و نمی‌توان توسعه و رشد همه‌جانبهٔ جامعه را بدون در نظر گرفتن مطالعه و کتاب مورد بحث و نظر قرار داد. از این جهت کتاب و کتابخوانی از مقوله‌های قابل توجه فرهنگی است

برگزاری دوره‌های آموزشی

اشاره

توانمندسازی منابع انسانی، اصلی تغییرناپذیر در تبیین راهبردهای نهادها، سازمان‌ها و مؤسسات موفق در مسیر دستیابی به اهداف و چشم‌انداز به‌شمار می‌رود. آموزش پیوسته منابع انسانی با روزآمدترین شیوه‌ها موفقیت مؤسسه متبوع را تضمین می‌کند و میزان اثرگذاری آن را در حوزه‌ای که فعالیت می‌ورزد، به‌نحو قابل توجهی ارتقاء می‌دهد. مؤسسه فرهنگی موزه‌های بنیاد نیز با رعایت همین اصل اثرگذاری، آموزش همکاران شاغل در مؤسسه را در چند سطح و دوره در دستور کار قرار داد برخی از دوره‌ها به‌صورت فراگیر به‌تناسب تخصص و نیاز و ضرورت آموزش برخی از پرسنل برگزار شدند. در ادامه عنوان و ضرورت برگزاری این دوره‌ها می‌آید.

۱- دوره توسعه مهارت‌های فردی

این دوره برای عموم همکاران شاغل در مؤسسه فرهنگی موزه‌ها در نظر گرفته شد؛ با توجه به محدود بودن ظرفیت فضای آموزشی در مؤسسه، آموزش همکاران در دو نوبت به‌انجام می‌رسد. تعدادی حضوری و تعدادی دیگر به‌صورت برخط در دوره آموزشی حضور یافتند. سرفصل‌هایی که در این دوره مورد تأکید و آموزش قرار گرفتند عبارتند از: افزایش خودشناسی، مدیریت اهداف،

۲- آموزش زبان انگلیسی

از آنجا که قلمرو دانش و دانسته‌ها در جغرافیایی گسترده پراکنده است؛ شناخت و شناسایی جدیدترین مطالعات ضرورتی اجتناب‌ناپذیر در ارتقای دانش بومی شمرده می‌شود. این مهم جز با مجهز شدن به زبانی بین‌المللی، در دسترس قرار نخواهد گرفت. یکی از مهمترین زبان‌های که هم‌اینک جهان علم داشته‌های خود را با آن عرضه می‌کند، زبان انگلیسی است. در

تعیین اولویت‌ها و مدیریت زمان، ارتقاء مهارت‌های ارتباطی، تسلط و مدیریت استرس، افزایش عزت نفس، انگیزش، ایجاد تعادل در کار و زندگی، تفکر مثبت، مشارکت و کار تیمی، حل مسئله و تصمیم‌گیری و مدیریت عواطف. با انجام تست‌های مؤثر، میزان شناخت از خود پیوسته مورد سنجش قرار گرفت. راهکارهای مؤثر تضمین موفقیت از مسیر خودشناسی و توسعه مهارت‌های فردی روشن و برشناخت و احاطه بر آنها تأکید شد.

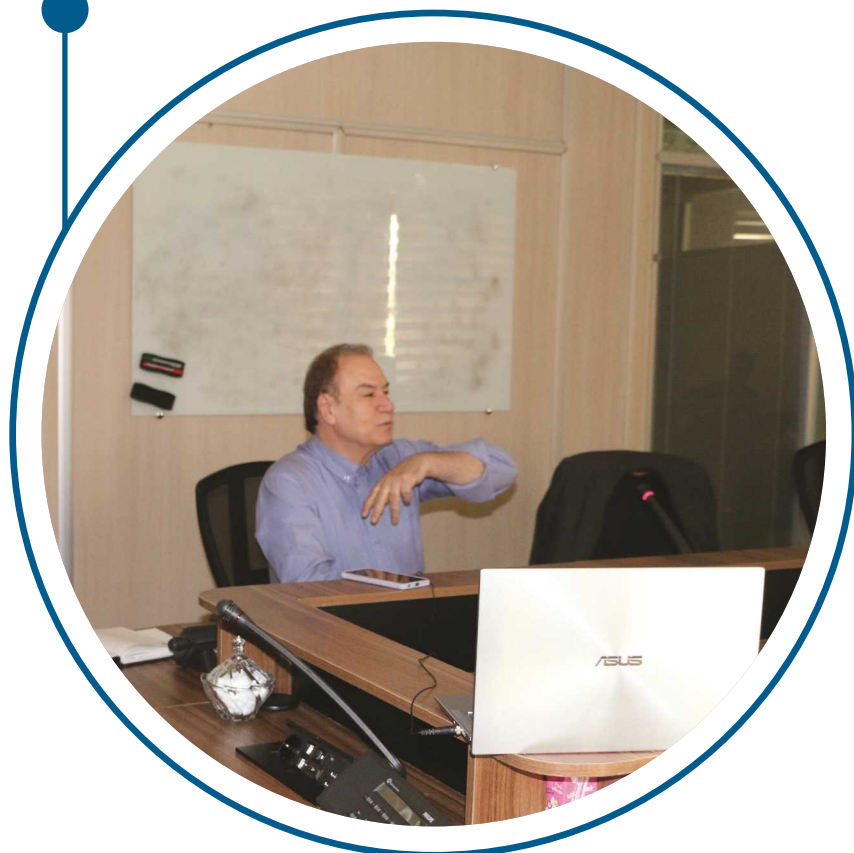
احصاء شد؛ برنقاط قوت تأکید و شیوه رفع نقاط ضعف آموزش داده شد. انواع صورتحساب‌ها و ترازنامه‌های مالی مؤسسه به‌طور موشکافانه بررسی گشت و شیوه دقیق تنظیم آنها مورد بحث، بررسی و آموزش قرار گرفت. با توجه به حضور همزمان همکاران امور مالی و پشتیبانی تمامی چالش‌های موضوع تنخواه‌گردانی و ارسال فاکتور و پیش‌فاکتورهای خرید خدمات و کالاهای مصرفی و غیرمصرفی نیز مورد بحث، گفتگو و آموزش قرار گرفت.

مؤسسه فرهنگی موزه‌های بنیاد برای همکاران واحدهای مالی و پشتیبانی ضرورتی اجتناب‌ناپذیر می‌نمود. به‌همین منظور از کارشناسان خبره این حوزه دعوت به‌عمل آمد تا به‌صورت هفتگی این دوره تخصصی را مبتنی بر اصول حسابداری مالی برگزار نمایند. در این دوره اصول و مبانی حسابداری مالی و اداری با استفاده از نمونه‌های کاربردی و نمونه صورتحساب‌های مالی مؤسسه فرهنگی موزه‌ها محل بحث و آموزش قرار گرفت. در ارتباط با مباحث مالیاتی و امور بیمه‌ای در قراردادهای همکاری مؤسسه با سایر اشخاص حقیقی و حقوقی نیز بحث شد؛ با بررسی عینی این قراردادها، نقاط ضعف و قوت آنها

حوزه موزه‌داری نیز بخش زیادی از نتایج مطالعات به این زبان منتشر می‌شوند. از آنجا که کیفیت موزه‌داری غالباً و عمدتاً بر مبنای حضور مخاطب و سطح و نحوه تعامل با مخاطبان ارزیابی می‌شود، اندازه فراگیر بودن تعامل و ارتباط با عموم بازدیدکنندگان چالشی پیوسته به‌شمار می‌رود. از این‌روی یادگیری زبان گردشگران به‌طور ویژه یا پیش‌فرض گرفتن آموزش زبان انگلیسی به‌منزله زبان عام برای مخاطبان غیرفارسی‌زبان تعامل و ارتباط بهتر با ایشان را تضمین می‌کند. مؤسسه فرهنگی موزه‌های بنیاد نیز برپایه همین ضرورت، آموزش زبان انگلیسی را برای تعدادی از همکاران در دستور کار قرار داد. این دوره چندماهه برگزار می‌شود و با تأکید بر آموزش چهار مهارت شنیداری، گفتاری، نوشتاری و خوانش، ارتقای دانسته همکاران در ارتباط و تعامل با بازدیدکنندگان غیر ایرانی و هم پژوهش و دستیابی به محتوای منابع علمی غیرفارسی را در پی خواهد داشت.

۳- دوره اصول و مبانی حسابداری

توفیق در عملکرد و تحصیل اهداف و دستیابی به چشم‌انداز، بی‌گمان از مسیر مدیریت بهینه سرمایه‌ها و به‌طور مشخص منابع مالی می‌گذرد. توجه ویژه به این مهم موفقیت را با صرف هزینه‌های معین و گاه محدود تضمین می‌کند. از این‌روی آموزش صحیح و کاربردی اصول و مبانی حسابداری در

نقش پژوهش

پژوهش

در حوزه اجتماعی موزه‌ها

اشاره

«پژوهش‌های بنیادی همواره به برنامه‌ریزی‌های مدون و درست می‌انديشد و مباحث کارشناسانه صحیحی را در مباحث موزه و موزه‌داری و علوم کاربردی آن دنبال می‌کند که هرکدام در چهارچوب فعالیت‌های هر موزه جداگانه تعریف می‌شود»

پژوهش، مطالعه، کتاب، آموزش همه و همه برگ برگ ارکان یک موزه تلقی می‌شوند تا بتوانند به پرسش‌های گوناگون مخاطبان‌شان پاسخگو باشند. ارائه، حفظ، نگهداری و نمایش آثار هنگامی موفق هستند که رکن اصلی پژوهش به عنوان معیار و زیربنای آن معرفی گردد. مطالعات پژوهشی همواره مسیری سخت را می‌پیماید تا لزوم حفظ و نگهداری بر همگان آشکار گردد.

پژوهش زیربنای اهداف یک موزه را تشکیل می‌دهد

دسترسی به محتوای آثار از همه مهمتر و تأثیرگذارترین بخش آن است تا مخاطب بتواند به صحیح‌ترین شکل ممکن آثار را ببیند و فهم درستی از آن داشته باشد.

لذا، مباحث گوناگون علوم، هنر، دانش و خرد جمعی همواره در عرضه آثار موزه‌ای بسیار چشمگیر و ارزشمند است.

پژوهش موزه‌ها را به سمت و سوی اهداف والای خود سوق می‌دهد و منجر به ظهور و بروز اتفاقات مهمی در ارائه و حفظ و نگهداری می‌شود.

به درستی، پژوهش این امکان را برای موزه فراهم می‌کند تا کارشناسان بتوانند از قابلیت‌های مختلف اشیاء برای فهم بیشتر مخاطبان‌شان استفاده کنند.

اطلاع‌رسانی، دسترسی به محتوای آثار، فعالیت‌های فکری جدید را رقم خواهد زد و مطالعات موزه و موزه‌داری را در سطح وسیع‌تری گسترش خواهد داد. واژه هنر همواره با دانش و پژوهش همراه است و در کنار هم تعریف می‌شوند، هردو به معنی بهتر زندگی کردن هستند.

از آثار خط شکسته مرحوم علی اکبر گلستانه چندین قطعه زیبا و قابل توجه در موزه دوران اسلامی این پردیس وجود دارد که روزانه چشمان هنردوستان را به ضیافت آن فرا می‌خواند

نقش اجتماعی موزه با پژوهش‌های علمی آن تعریف می‌شود

موزه‌ها بیشترین نقش خود را در حوزه‌های اجتماعی و فرهنگی و مخاطب محوری تعریف می‌کنند و پژوهش‌ها به صورت علوم پایه بنیادی، کاربردی و موزه‌شناسی تعریف می‌شوند.

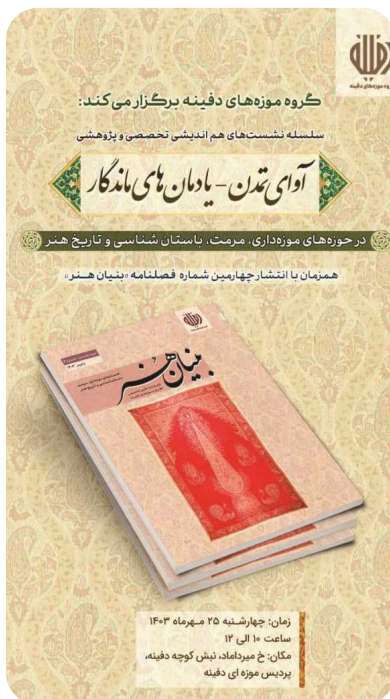
گردآوری، ثبت و ارائه هر کدام روش‌های خاص خود را در این حوزه برعهده دارند و مانیز تلاش می‌کنیم که فعالیت‌های موزه‌ای خود را بر مبنای پژوهش‌های علمی و کاربردی دقیق و قابل ملاحظه‌ای ارائه دهیم.

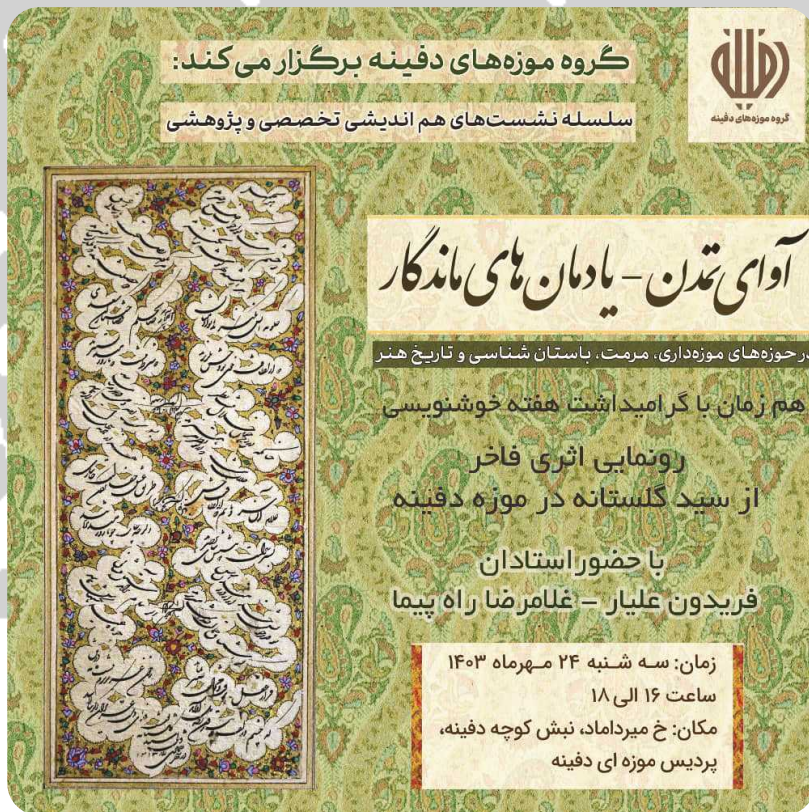
از این رو در سه ماهه گذشته فصل پاییز فعالیت‌های متعددی را با همکاری و همراهی دانشگاه‌ها، مراکز علمی و پژوهشی، موزه‌ها و با حضور دانشجویان، کارشناسان و علاقمندان به انجام رسانیده‌ایم که از آن جمله می‌توان به موارد متعددی اشاره کرد. شعار محوری خود را در تمامی برنامه‌ها با عنوان «آوای تمدن- یادمان‌های ماندگار» انتخاب نمودیم و بر محور تمدن و ماندگاری آثار تأکید و برنامه‌های پژوهشی خود را به پیش برده‌ایم.

گروه موزه‌های دفینه همزمان با انتشار چهارمین شماره از فصلنامه «بنیان هنر» در یک نشست علمی، تخصصی و پژوهشی با حضور اعضای محترم هیأت تحریریه و صاحب‌نظران حوزه نشر در پردیس موزه‌ای دفینه، فصلنامه شماره پاییز خود را رونمایی و به نقد و بررسی آن پرداخته شد.

موزه‌ها بیشترین نقش خود را در حوزه‌های اجتماعی و فرهنگی و مخاطب محوری تعریف می‌کنند

در ادامه همزمان با آغاز هفته خوشنویسی، یکی از زیباترین آثار خوشنویسی خط شکسته نستعلیق استاد علی اکبر گلستانه، از خوشنویسان زبردست دوره قاجار که در موزه دوران اسلامی پردیس موزه‌ای دفینه قرار

**در این نشست و هم‌اندیشی
علمی‌استادان جایگاه کتیبه‌رادر
پیشانی معماری ایران و بناهای اسلامی
برشمردند**

داشت، را رونمایی و با حضور استادان بنام خط شکسته نستعلیق و حضور دانش‌پژوهان و هنرآموزان و دانشجویان به نقد و بررسی آن پرداخته شد. از آثار خط شکسته مرحوم علی‌اکبر گلستانه چندین قطعه زیبا و قابل توجه در موزه دوران اسلامی این پردیس وجود دارد که روزانه چشمان هنردوستان را به ضیافت آن فرا می‌خواند.

این اثر خوشنویسی مرحوم گلستانه یکی از زیباترین قطعات خوشنویسی دوره قاجار به‌شمار می‌رود.

هم‌اندیشی پژوهشی دیگری با عنوان مروری بر نشانگان دیداری و زبان بصری در کتیبه‌نگاری در خوشنویسی ایرانی با حضور دکتر آرمان داوودی، استاد گروه گرافیک دانشگاه آزاد و دانشجویان رشته گرافیک در محل سالن کنفرانس پردیس موزه‌های دقیقه در آبان‌ماه سال جاری برگزار گردید که مورد توجه علاقمندان قرار گرفت.

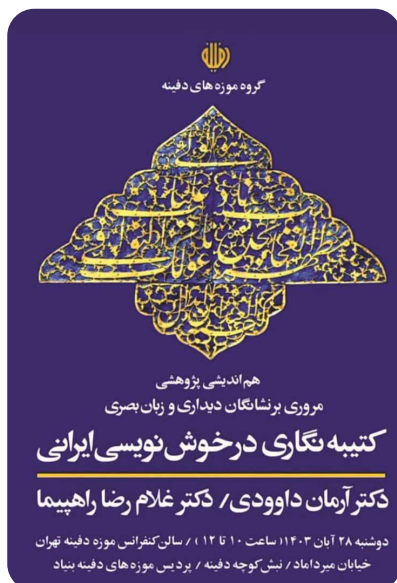
در این نشست علمی و هم‌اندیشی استادان جایگاه حضور کتیبه را در پیشانی معماری ایران و بناهای اسلامی برشمردند و ویژگی‌های آن را در ساختارهای هندسی متفاوت در جای

**در این نشست و هم‌اندیشی علمی
استادان جایگاه کتیبه‌رادر پیشانی
معماری ایران و بناهای اسلامی
برشمردند**

جای معماری ایران مورد نقد و بررسی قرار دادند. (تصویر پوستر کتیبه‌نگاری) گردهمایی اهالی فرهنگ و هنر ایران در هفتم آذرماه سال جاری با حضور بیش از ۲۵ نفر از معلمان و آموزگاران آموزش و پرورش منطقه چهار تهران برگزار و نقاط قوت و ضعف حوزه فرهنگی آموزشی و پژوهشی در معرفی موزه‌ای به دانش‌آموزان، مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

در این نشست بر لزوم همکاری و همراهی آموزشی و پژوهشی در جهت برنامه‌ریزی درست و مدون برای بازدید دانش‌آموزان در تمام مقاطع تحصیلی تأکید گردید.

گروه‌موزه‌های دقیقه همچنان میزبان یک نشست علمی پژوهشی متفاوت دیگری با حضور دانشجویان

نمادهایی از آمریکای لاتین، شرق آسیا و همچنین نمادهای بعضی از مسکوکات و اشیاء متفرقه دیگری که هرکدام در جایگاه خاصی و به جهت استفاده‌های گوناگون در طول زمان مورد بهره‌برداری قرار می‌گرفته‌اند

دانشگاه سوره و همچنین دانشجویان دانشکده صدا و سیما با همراهی استاد ارجمند حسین یاوری بود که با موضوع «موزه‌ها و نمادها» برگزار گردید.

در این هم‌اندیشی علمی و پژوهشی که نگاهی عمیق بر کاربرد اشیاء موزه‌ای داشت استادان به‌تیین نهادهای موزه‌ای در قاره‌های مختلف جهان پرداخته و بعضی از نمادهای موجود در پردیس دفینه را مورد بحث و بررسی قرار دادند. نمادهایی از آمریکای لاتین، شرق آسیا و همچنین نمادهای بعضی از مسکوکات و اشیاء متفرقه دیگری که هرکدام در جایگاه خاصی و به جهت استفاده‌های گوناگون در طول زمان مورد بهره‌برداری قرار می‌گرفته‌اند و اقوام مختلف در جغرافیای متفاوت هرکدام از یک نهاد خاصی در قبایل، عشیره و اقوام خود بهره‌برده‌اند که با ضبط و ارائه تصاویر، آن نمادها مورد نقد و بررسی کارشناسان قرار گرفت.

کروه موزه‌ها و نمادها در دفتر مرکزی می‌کند

گره‌های اهالی فرهنگ و آموزش و پرورش
هم‌اندیشی فرهنگی و هنری

جایگاه موزه در فرهنگ و هنر ایران
با حضور اهالی فرهنگ در حوزه‌های آموزش و پرورش

چهارشنبه ۷ آذر ۱۴۰۳ ساعت ۱۴-۱۷ سالن کنفرانس موزه دفینه تهران
خیابان میرداماد، نبش کوچه دفینه / پردیس موزه‌های دفینه بنیاد

کروه موزه‌ها و نمادها در دفتر مرکزی می‌کند

هم‌اندیشی پژوهشی
نگاهی بر کاربرد اشیاء موزه‌ای

موزه‌ها و نمادها
دکتر حسین یاوری - دکتر غلامرضا راهیما

چهارشنبه ۷ آذر ۱۴۰۳ ساعت ۱۰-۱۲ سالن کنفرانس موزه دفینه تهران
خیابان میرداماد، نبش کوچه دفینه / پردیس موزه‌های دفینه بنیاد

ظاهری آن لذت می‌بریم، بلکه می‌توانیم با داستان‌های پنهان آن نیز آشنا شویم.

علاوه بر این، موزه‌ها محلی برای کشف داستان‌هایی هستند که شاید در هیچ کتابی به‌طور کامل بیان نشده باشند. یک جام سفالین که در گوشه‌ای از موزه قرار دارد، به‌ظاهر ممکن است تنها یک شیء بی‌جان باشد، اما با دقت و تفکر در جزئیات آن، به داستانی از مردمان گذشته، از دستاوردهای هنری آنها، یا حتی از شرایط اجتماعی و فرهنگی زمانه‌ای که در آن ساخته شده است، پی می‌بریم. این گونه اشیاء، در حقیقت حامل خاطرات و روایت‌های ناتمام گذشته‌اند که در دل خود اطلاعات ارزشمندی را حفظ کرده‌اند. حتی گاهی ممکن است این اشیاء به‌طور غیرمستقیم تصویری از چگونگی زندگی مردم، آداب و رسوم آنها،

در این دوران که انسان‌ها همواره به دنبال تجربیات جدید فرهنگی و هنری هستند، موزه‌ها می‌توانند مکان‌هایی با جذابیت‌های خاص باشند. در این فضاها، با نگاه به یک اثر هنری یا یک شیء تاریخی، نه تنها از زیبایی آن لذت می‌بریم، بلکه می‌توانیم در دل آن به فهم عمیق‌تری از تاریخ، فرهنگ و سنت‌ها دست یابیم. برای مثال، یک تابلو نقاشی که در دیوار یک موزه آویزان شده است، به عنوان یک اثر هنری تنها نقشی از یک زمان و مکان خاص را به نمایش نمی‌گذارد، بلکه به عنوان یک معلم و استاد، درس‌هایی از تاریخ و هنر به ما می‌آموزد. این تابلو ممکن است از یک دوره خاص فرهنگی یا تاریخی باشد که مردم آن دوران احساسات، اندیشه‌ها و نگرش‌های خود را در قالب رنگ‌ها، خطوط و اشکال بر روی بوم ثبت کرده‌اند. در نگاه دقیق به این تابلو، مانه تنها از زیبایی‌های

محصولات فرهنگی

اشاره

موزه‌ها در عصر مدرن، به‌ویژه در دوران شهرنشینی و صنعتی‌شدن، جایگاه ویژه‌ای پیدا کرده‌اند. در روزگاری که زندگی شهری انسان‌ها را به سرعت درگیر مشغله‌های روزمره و دغدغه‌های اقتصادی کرده است، موزه‌ها همچنان فضایی برای بازگشت به لحظاتی از تاریخ، فرهنگ و هنر هستند که به نوعی می‌توانند آرامش بخش و آگاهی‌دهنده باشند. موزه‌ها دیگر صرفاً مکان‌هایی برای نگهداری آثار هنری یا تاریخی نیستند، بلکه این فضاها به محلی برای غوطه‌ور شدن در دنیای زیبایی‌ها و آموزه‌ها تبدیل شده‌اند.

راه‌اندازی غرفه‌های عرضه محصولات فرهنگی

راهی برای جذب هنرمندان و هنردوستان جدید به موزه‌ها فراهم کرده‌اند. در این گالری‌ها، هنر معاصر با دنیای هنرهای سنتی و تاریخی پیوند می‌خورد و این ترکیب جذاب باعث می‌شود تا موزه‌ها برای طیف وسیع‌تری از افراد، از جمله جوانان و نسل‌های نو، جذابیت بیشتری پیدا کنند.

از سوی دیگر، موزه‌ها در سراسر جهان به برگزاری رویدادهای متنوع و دوره‌های آموزشی پرداخته‌اند که موجب شده است این مکان‌ها به مراکز آموزشی و فرهنگی پرتعدادی تبدیل شوند. این دوره‌ها می‌توانند شامل کارگاه‌های

یا حتی تحولات سیاسی و اجتماعی آن دوران به ما ارائه دهند. به عبارت دیگر، موزه‌ها به نوعی کتابخانه‌ای از داستان‌های گمشده هستند که در قالب آثار هنری و تاریخی خود به روایت‌های جذاب و آموزنده می‌پردازند.

امروز دیگر محیط موزه‌ها به نمایش آثار هنری و تاریخی محدود نمی‌شود. در حقیقت، موزه‌ها به فضایی پویا و چندمنظوره تبدیل شده‌اند که نه تنها بازدیدکنندگان را به تماشای آثار هنری و فرهنگی جذب می‌کند، بلکه به محلی برای تعاملات اجتماعی و فرهنگی نیز تبدیل گردیده است؛ مثلاً یکی از تحولات مهم در دنیای موزه‌ها، ورود گالری‌های هنری به این فضاهاست. این گالری‌ها، که به طور خاص با هدف معرفی آثار هنری معاصر و نوآورانه ایجاد شده‌اند، نه تنها فضای نمایش آثار هنری را گسترش داده‌اند، بلکه به نوعی

به بحث و تبادل نظر درباره آثار هنری یا رویدادهای فرهنگی و اجتماعی روز بپردازند. این کافه‌ها و رستوران‌ها به نوعی فضای اجتماعی موزه‌ها را گسترش داده‌اند و آن را به مکانی برای گفتگو و تعامل تبدیل کرده‌اند. موزه‌های امروزی دیگر تنها یک مکان برای تماشای آثار هنری نیستند. آنها به محیط‌هایی چندوجهی و پویا تبدیل شده‌اند که در آن‌ها هنر، آموزش، فرهنگ و تعاملات اجتماعی به طور همزمان حضور دارند. این تغییرات به موزه‌ها کمک کرده تا نه تنها جایگاهی ثابت در عرصه فرهنگی پیدا کنند، بلکه به مکانی جذاب و زنده برای طیف‌های مختلفی از افراد با علایق و سلیقه‌های متفاوت تبدیل شوند. این تحولات، باعث می‌شود که محیط موزه‌ها همواره دچار تحول و پویایی باشند و همچنان جایگاه خود را به عنوان یک مرکز فرهنگی و اجتماعی معتبر در جامعه حفظ کنند.

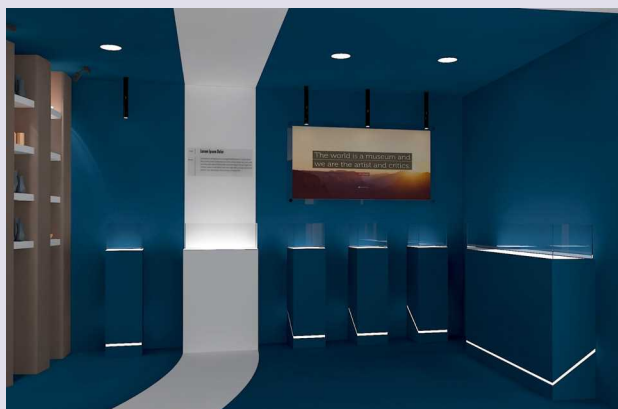
اما باید به این محیط‌ها یک امکان دیگر را هم اضافه کرد: غرفه‌های عرضه محصولات فرهنگی!

در سطح جهانی، فروشگاه‌ها و غرفه‌های محصولات فرهنگی بخش جدایی‌ناپذیر از موزه‌ها هستند و نقش بسیار مهمی در ارتقای تجربه بازدیدکنندگان ایفا می‌کنند. غرفه‌ها به بازدیدکنندگان این امکان را می‌دهند که آثار هنری و فرهنگی را از نزدیک مشاهده کرده و محصولات مرتبط با فرهنگ و تاریخ موزه را خریداری کنند. در بسیاری از موزه‌های مشهور دنیا، غرفه‌های فروش محصولات فرهنگی جزو مهم‌ترین بخش‌های موزه‌ها هستند و به نوعی به منبع درآمدی برای موزه‌ها تبدیل شده‌اند. به عنوان مثال، موزه لوور در پاریس، موزه بریتانیا در لندن، و موزه متروپولیتن در نیویورک، همه دارای فروشگاه‌هایی هستند که محصولات و آثار هنری، یادگاری‌ها، نسخه‌های کپی

هنری، سخنرانی‌های تخصصی، نمایشگاه‌های موقت، برنامه‌های موسیقی یا تئاتر و سایر فعالیت‌های آموزشی باشند که به افراد این فرصت را می‌دهند تا به شکلی فعالانه و مشارکتی با موضوعات فرهنگی و هنری درگیر شوند. در واقع، موزه‌ها دیگر تنها به فضای تماشای آثار محدود نیستند، بلکه به مکانی برای یادگیری، تبادل نظر و الهام گرفتن تبدیل شده‌اند.

حتی یکی دیگر از ویژگی‌های برجسته محیط موزه‌های امروزی، وجود کافه‌ها و رستوران‌هایی است که در دل این فضاها جای گرفته‌اند. این مکان‌ها نه تنها فرصتی برای استراحت و نوشیدن یک فنجان چای یا قهوه در حین بازدید از موزه فراهم می‌کنند، بلکه به فضایی برای هم‌نشینی و گپ و گفت‌های فرهنگی نیز تبدیل شده‌اند. در این فضاها، بازدیدکنندگان می‌توانند در کنار لذت بردن از غذا و نوشیدنی،

آثار هنری و دیگر محصولات فرهنگی را عرضه می‌کنند. این فروشگاه‌ها تنها به عنوان مکانی برای خرید به شمار نمی‌آیند، بلکه به نوعی از مهم‌ترین ابزارهای ارتباطی موزه‌ها با بازدیدکنندگان برای انتقال پیام فرهنگی و هنری نیز عمل می‌کنند.

در گروه موزه‌های دوفینه، ما نیز به منظور ارتقای تجربه بازدیدکنندگان و ایجاد فضایی مناسب برای ارائه محصولات فرهنگی متناسب با آثار موجود در موزه‌ها، پروژه طراحی غرفه‌های محصولات فرهنگی را آغاز کرده‌ایم و به انتها رسانده‌ایم. این پروژه با هدف گسترش فعالیت‌های فرهنگی و هنری در داخل موزه‌ها و ارائه محصولات مرتبط با هویت هر موزه، طراحی شده است. نخستین مرحله این پروژه با سه موزه آغاز شده است: پردیس موزه‌ای دوفینه، موزه هنر ایران (کاخ مرمر) و موزه نور و روشنایی یزد. در این مرحله، ما قصد داریم تا غرفه‌هایی مطابق با هویت هر یک از این موزه‌ها طراحی کرده و آنها را راه‌اندازی کنیم. طراحی این غرفه‌ها توسط بهترین طراحان داخلی انجام شده است، به گونه‌ای که هر غرفه نه تنها متناسب با فضای موزه باشد، بلکه به شکل خاصی با ویژگی‌های فرهنگی و تاریخی هر موزه هماهنگ گردد.

تجربه خرید از موزه برای گردشگران داخلی و خارجی می‌تواند یکی از لذت‌بخش‌ترین بخش‌های بازدید از این مکان‌ها باشد. یادگاری‌هایی که در فروشگاه‌های موزه عرضه می‌شوند، معمولاً نسخه‌های خاص از آثار هنری، صنایع دستی یا اشیاء الهام گرفته از تاریخ و فرهنگ آن منطقه هستند که هر کدام قصه‌ای از گذشته را روایت می‌کنند. برای گردشگران خارجی، این محصولات می‌توانند نمایانگر عمق فرهنگ و تاریخ کشور میزبان باشند و به عنوان یادگاری از سفر به خانه‌ها برده شوند. برای گردشگران داخلی نیز خرید از موزه تجربه‌ای از ارتباط با میراث فرهنگی خود است و به آنها فرصتی می‌دهد تا یادآور هویت و تاریخ کشورشان باشند. این محصولات، با داشتن ویژگی‌های خاص و منحصر به فرد، نه تنها به عنوان یادگاری از موزه بلکه به منزله تجربه‌ای ملموس از فرهنگ و هنر آن مکان برای بازدیدکنندگان به یادگاری می‌مانند.

در مرحله بعدی، به زودی عملیات ساخت این غرفه‌ها آغاز خواهد شد. حضور این غرفه‌ها متناسب با بنای موزه‌ها، نه تنها به گسترش فعالیت‌های فرهنگی و هنری در موزه‌ها کمک می‌کند، بلکه به عنوان یک ابزار برای جذب بازدیدکنندگان بیشتر به موزه‌ها و ایجاد فضای مناسب برای تعامل با محصولات فرهنگی خواهد بود. همچنین غرفه‌ها فرصت‌های جدیدی برای هنرمندان و طراحان محلی فراهم خواهد آورد تا آثار و محصولات خود را در فضایی معتبر و فرهنگی به نمایش بگذارند.

معرفی محصولات فرهنگی

اشاره

گروه موزه‌های دفینه با طراحی محصولات فرهنگی خلاقانه، از انیمیشن‌های کوتاه و بازی‌های رومیزی گرفته تا هدایای مناسبی، پلی میان موزه‌ها و مخاطبان خود ایجاد کرده است. یکی از اهداف اصلی تولید محصولات فرهنگی در گروه موزه‌های دفینه، ترویج و تبلیغ موزه‌ها و فعالیت‌های ارزشمندی است که در این مجموعه جریان دارد.

انیمیشن‌های سریالی ۲۰ قسمتی

انیمیشن‌های کوتاه امروزه نه تنها محدود به مخاطبان کودک نیستند، بلکه به یکی از جذاب‌ترین قالب‌های سرگرمی و آموزشی برای مخاطبان بزرگسال نیز تبدیل شده‌اند. این قالب، به دلیل انعطاف‌پذیری بالا در روایت داستان، طنزآمیز بودن و توانایی بیان مفاهیم پیچیده به زبانی ساده، مخاطبان متنوعی را جذب کرده است. در سطح جهانی، نمونه‌های موفقی از این رویکرد دیده می‌شود. برای مثال، انیمیشن سریالی «خانواده سیمپسون‌ها» یکی از برجسته‌ترین نمونه‌ها در این زمینه است که با استفاده از طنز و نقد اجتماعی توانسته به یکی از محبوب‌ترین محصولات فرهنگی تبدیل شود. همچنین انیمیشن «ساوت پارک» نیز با محتوای جسورانه و طنز تند خود، مخاطبان بزرگی را به خود جلب کرده است. این آثار نشان می‌دهند که انیمیشن می‌تواند به ابزاری قدرتمند برای انتقال پیام‌های فرهنگی، اجتماعی

و تولید محصولاتی چون بازی‌های رومیزی با محوریت روایت‌های موزه‌ای، انیمیشن‌های کوتاه الهام گرفته از اشیاء تاریخی موجود در موزه‌ها، و هدیه‌های مناسبی که الهام‌بخش فرهنگ و هنر ایرانی باشند، در دستور کار قرار گرفته‌اند. این محصولات نه تنها تجربه‌ای متفاوت و دلپذیر را برای مخاطبان به ارمغان می‌آورند، بلکه به طور مستقیم با مأموریت اصلی موزه‌ها در حفظ و انتقال میراث فرهنگی همسوهستند.

این رویکرد، تولید محصولات فرهنگی را به ابزاری قدرتمند برای تقویت تعاملات فرهنگی و ایجاد پل ارتباطی میان موزه‌ها و جامعه تبدیل می‌کند. با این نگاه، هر محصول فرهنگی نه تنها یک شیء زیبا و کارآمد، بلکه حامل پیام‌های فرهنگی و تاریخی ارزشمندی است که به شیوه‌ای هنرمندانه و مدرن به مخاطبان منتقل می‌شود.

در سطوح زیر به معرفی مختصر ۳ پروژه از مهمترین پروژه‌هایمان می‌پردازیم:

محصولات فرهنگی در گروه موزه‌های دفینه به گونه‌ای طراحی و تولید می‌شوند که نه تنها جنبه‌های اقتصادی را در نظر داشته باشند، بلکه به عنوان ابزاری برای تقویت ارتباط فرهنگی میان موزه‌ها و مخاطبان عمل کنند. در واقع، اداره محصولات فرهنگی در گروه موزه‌های دفینه بیش از آنکه صرفاً به دنبال دستیابی به منافع اقتصادی باشد، اهداف والاتری نظیر ترویج فرهنگ، افزایش آگاهی عمومی و تشویق افراد به تعامل بیشتر با موزه‌ها را دنبال می‌کند. چنین رویکردی امکان خلق و توسعه ایده‌هایی بدیع و خلاقانه را فراهم می‌آورد که فراتر از تولید نسخه‌های تکراری و صرفاً بازآفرینی اشیاء تاریخی هستند.

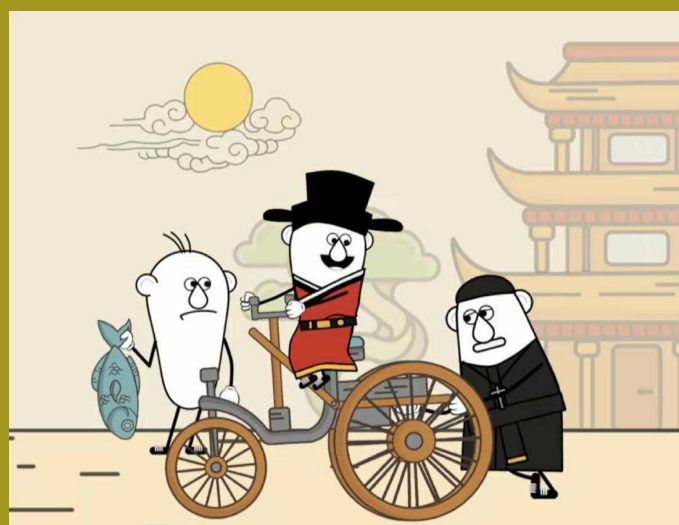
این نگرش نوآورانه به تولید محصولات فرهنگی، دریچه‌های تازه‌ای به روی این فعالیت‌ها می‌گشاید. به جای تمرکز صرف بر ساخت مولاژهای آثار تاریخی، توجه به شیوه‌های جذاب‌تر و خلاقانه‌تر مطرح می‌شود. به همین دلیل، طراحی

و حتی آموزشی تبدیل شود، بدون آنکه محدود به گروه سنی خاصی باشد اگر شامل ناهنجاری نباشد.

در ایران نیز نمونه‌هایی نظیر انیمیشن «شکرستان» ثابت کرده‌اند که چگونه می‌توان از این ابزار برای جذب مخاطب استفاده کرد. شکرستان با بهره‌گیری از داستان‌های طنزآمیز و مضامین اجتماعی، توانسته مخاطبان گسترده‌ای از کودکان تا بزرگسالان را با خود همراه کند. این انیمیشن نه تنها جنبه سرگرمی دارد، بلکه در برخی قسمت‌ها با الهام از فرهنگ و تاریخ ایران، به معرفی ارزش‌های بومی پرداخته است.

در این راستا، گروه موزه‌های دفینه با الهام از این موفقیت‌ها، اقدام به تولید مجموعه‌ای از انیمیشن‌های کوتاه با محتوای فرهنگی و تاریخی کرده است. این مجموعه شامل ۲۰ قسمت انیمیشن کوتاه ۳ دقیقه‌ای است که هم‌اکنون مراحل پایانی تولید خود را طی می‌کند. تاکنون ۱۵ قسمت این مجموعه با صداگذاری کامل آماده شده و ۵ قسمت باقی‌مانده نیز در مرحله نهایی ویرایش صدا قرار دارند. هدف از تولید این انیمیشن‌ها، معرفی اشیاء تاریخی موجود در گروه موزه‌های دفینه به زبانی جذاب و قابل فهم برای عموم مخاطبان است.

هر قسمت از این انیمیشن‌ها به یک شیء خاص در یکی از موزه‌های گروه اختصاص دارد و تلاش می‌شود تا تاریخچه، کاربرد و اهمیت آن شیء به روشی طنزآمیز و سرگرم‌کننده روایت شود. این داستان‌ها نه تنها اطلاعات تاریخی و فرهنگی ارزشمندی به مخاطب ارائه می‌دهند، بلکه با بیانی ساده و مردم‌پسند، جذابیت لازم برای جلب توجه مخاطبان مختلف را دارند. در پایان هر قسمت، به موزه‌ای که آن شیء در آن نگهداری می‌شود اشاره شده و این رویکرد به عنوان یک قلاب هوشمندانه برای تشویق مردم به بازدید از موزه‌ها عمل می‌کند.

رومیزی‌های یلدایی

گروه موزه‌های دفینه همچنین برنامه‌ریزی دقیقی برای پخش و توزیع این انیمیشن‌ها در نظر گرفته است. این مجموعه قرار است هم از طریق صداوسیما و هم در فضای مجازی به صورت گسترده منتشر شود. هدف از این رویکرد، دسترسی آسان‌تر مخاطبان به محتوا و گسترش دامنه تأثیرگذاری این انیمیشن‌هاست. با این اقدام، نه تنها توجه بیشتری به موزه‌ها و میراث فرهنگی جلب خواهد شد، بلکه فرصتی فراهم می‌شود تا مردم، به‌ویژه نسل‌های جوان‌تر، با تاریخ و فرهنگ ایران ارتباط عمیق‌تری برقرار کنند.

این پروژه نمونه‌ای از تلاش‌های گروه موزه‌های دفینه برای استفاده از ابزارهای مدرن در جهت حفظ و معرفی فرهنگ و تاریخ ایران است. انیمیشن‌های کوتاه، با توانایی ترکیب داستان‌سرایی جذاب، طنز و آموزش، می‌توانند به یکی از مؤثرترین راه‌ها برای جذب مخاطب و ترویج ارزش‌های فرهنگی تبدیل شوند. با توجه به موفقیت‌های جهانی و داخلی این قالب، امید است که این پروژه نه تنها به تقویت ارتباط میان موزه‌ها و مردم کمک کند، بلکه به الگویی برای سایر مجموعه‌های فرهنگی تبدیل شود.

مناسبت‌های تقویمی در ایران همیشه فرصتی مغتنم برای ایجاد ارتباط عمیق‌تر با جامعه، به‌ویژه در میان خانواده‌ها، مسئولان، مدیران، هنرمندان و دیگر اقشار مختلف بوده‌اند. این مناسبت‌ها، که به‌طور خاص در هر دوره‌ای از سال توجه ویژه‌ای را جلب می‌کنند، می‌توانند بستری مناسب برای معرفی و ترویج فرهنگ و هنر موزه‌ها باشند. در این راستا، گروه موزه‌های دفینه همواره تلاش کرده است تا با تولید محصولات فرهنگی مرتبط با این مناسبت‌ها، جایگاه خود را در میان مخاطبان گسترش دهد و پیوندی نزدیک‌تر با آن‌ها برقرار کند. این محصولات نه تنها می‌توانند به عنوان یادگاری از موزه‌ها شناخته شوند، بلکه به وسیله‌ای برای انتقال پیام‌های فرهنگی و تاریخی از طریق هنر نیز تبدیل شده‌اند.

یکی از نخستین اقدامات ما در این زمینه، تولید رومیزی‌های یلدایی با محوریت موزه‌ها و بنای زیبای آن‌ها بود. این رومیزی‌ها که به مناسبت شب یلدا طراحی و تولید شدند، به‌گونه‌ای منحصر به‌فرد و هنرمندانه طراحی شده‌اند. در هر گوشه از این رومیزی‌ها، تصویری از بنای یکی از موزه‌های گروه دفینه به چشم می‌خورد؛ موزه زمان، پردیس موزه‌های دفینه، موزه رامسر و موزه هنر ایران، هر کدام با معماری خاص که خود به نوعی آثار هنری محسوب می‌شوند. این بنای موزه‌ها به شکلی دقیق و جزیی در کنار اشعار زیبای برجسته‌ترین شاعران فارسی‌زبان قرار گرفته و این ترکیب هنری جلوه‌ای خاص به رومیزی‌ها بخشیده است. هدف از این طراحی این بوده که

علاوه بر زیبایی بصری، این محصولات ارتباطی فرهنگی نیز با مخاطب برقرار کنند و یادآوری از غنی‌ترین میراث فرهنگی ایران باشند.

در مرکز این رومیزی‌ها نیز تصویری از گنبدخانه موزه هنر ایران قرار داده شده است؛ جایی که معماری این موزه با ظرافت‌های ویژه خود، همواره توجه بازدیدکنندگان را جلب کرده است. این تصویر نمادین به نوعی نمایانگر هویت و معماری ویژه گروه موزه‌های دفینه است که در کنار دیگر عناصر فرهنگی، بخشی از تاریخ و فرهنگ ایرانی را برای مخاطبان به نمایش می‌گذارد.

در گام اول، این هدایا به صورت ویژه در بسته‌بندی‌های شکیل و زیبا به هنرمندان و مدیران مدنظر اهدا شد. این حرکت نه تنها به عنوان یک هدیه مناسبتی، بلکه به منزله نشانه‌ای از احترام و قدردانی از افراد مؤثر در دنیای فرهنگ و هنر در نظر گرفته شد. علاوه بر این، این رومیزی‌ها می‌توانند به عنوان یکی از هدایای رسمی مؤسسه در مناسبت‌های مختلف سال تولید و اهدا شوند، به‌ویژه در دوره‌هایی که اهمیت ویژه‌ای دارند و امکان ایجاد ارتباطات فرهنگی بیشتر وجود دارد.

شروع تولید و اهدای این هدایای مناسبتی با محوریت آثار موزه‌ای، یک گام مهم و مؤثر در راستای معرفی و ترویج میراث فرهنگی و تاریخی ایران است. این اقدام نه تنها زمینه‌ساز آشنایی بیشتر با موزه‌ها و آثار ارزشمند موجود در آنهاست، بلکه به‌طور غیرمستقیم مردم و مخاطبان را به بازدید از موزه‌ها و شناخت بیشتر از تاریخ و فرهنگ ایران دعوت می‌کند. این رومیزی‌های یلدایی آغازگر مسیری جدید برای تولید محصولات فرهنگی موزه‌ای

هستند که می‌توانند در آینده گسترش یافته و به دیگر مناسبت‌ها و جشن‌ها نیز اختصاص یابند.

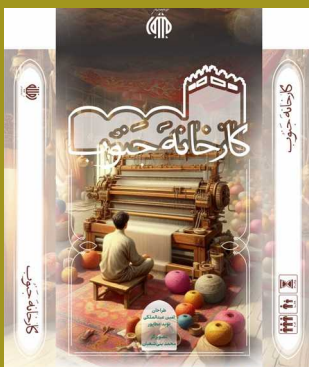
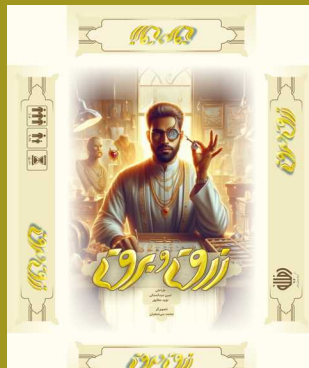
بازی‌های رومیزی

افزودن مهارت‌ها و آموزش از طریق بازی، مخصوصاً بازی‌های گروهی و بورددگیم‌هایی از مسائل مطرح در دنیای امروز فرهنگ و هنر و آموزش است. در رویکرد تازه‌ای که به تولید محصولات فرهنگی داریم، تولید بازی‌های رومیزی متناسب با موزه‌های گروه موزه‌های دفاینه یکی از پروژه‌های مهم بوده که اکنون به

محوریت فرش‌های نفیس ایرانی طراحی شده است و قابل اجرا برای ۲ تا ۴ نفر از ۱۲ تا ۹۹ سال است. این بازی شامل ۵۰ کارت فرش، ۶۰ کارت استادکار، ۴ صفحه حجره همچنین ۴۴ توکن چوبی و دفترچه راهنما در این مجموعه وجود دارد. این بازی به عنوان شاخص‌ترین بازی این مجموعه بادر نظری کامل تمامی شاخص‌های یک بورددگیم حرفه‌ای در سطح جهانی طراحی شده و قابلیت عرضه جهانی دارد.

با امکان بازی به ۵ شیوه مختلف است. **۲. بازی موزه‌گرد:** این بازی متمرکز بر آثار پردیس موزه‌ای رامسر طراحی شده است. این بازی شامل ۱۱۳ کارت است که هر کدام معرف یک اثر هستند. همچنین در بسته بازی، یک دفترچه راهنما است و این بازی قابلیت اجرا برای ۲ تا ۶ نفر از ۱۰ تا ۹۹ سال را دارد.

۳. بازی زرق و برق: این بازی با محوریت آثار موزه جواهرات دفاینه طراحی شده است و قابل بازی برای ۲ تا ۶ نفر از ۹ تا ۹۹ سال است. این بازی شامل ۶۴ کارت از ۶۴ اثر منحصر به فرد موزه‌ای است.

همچنین یک زمین بازی بزرگ، ۱۸ توکن و دفترچه راهنمای بازی در این مجموعه وجود دارد. این بازی امکان اجرا به ۲ شیوه آسان و حرفه‌ای را دارد.

۴. بازی ماشین باز: این بازی با محوریت آثار موزه خودروهای کلاسیک طراحی شده است و قابل اجرا برای ۲ تا ۴ نفر از ۸ تا ۹۹ سال است. این بازی شامل ۵۵ کارت خودرو و ۵۵ کارت اطلاعات خودرو، ۵۰ توکن بنزین و دفترچه راهنمای بازی است. **۵. بازی کارخانه جنوب:** این بازی با

مرحله ارائه نهایی رسیده است. در این زمینه ۵ بازی رومیزی تولید شده که به اختصار به توضیح آنها می‌پردازیم:

۱. بازی دفاینه: این بازی متمرکز بر معرفی ابنیه ۷ موزه (پردیس موزه‌ای رامسر، موزه هنر ایران، موزه اصفهان، موزه خودروهای تاریخی، موزه زمان، پردیس موزه‌ای دفاینه و موزه تار و پود یزد) طراحی شده است. این بازی مخصوص ۳ تا ۷ نفر است و شامل ۲۱ کارت بزرگ، دفترچه راهنمای بازی و قابلیت بازی برای افراد ۵ تا ۹۹ سال

برگزاری آزمون استخدامی مؤسسه فرهنگی موزه‌های بنیاد (گروه موزه‌های دفینه) در یزد؛ گامی به سوی حرفه‌ای شدن موزه‌داری موزه‌ها در دنیای امروز به مراکز پویایی برای آموزش، پژوهش و مشارکت اجتماعی تبدیل شده‌اند. در این راستا، نیاز به نیروهای متخصص که بتوانند با دانش و مهارت‌های خود ارزش‌های فرهنگی و اجتماعی را به بهترین نحو ممکن حفظ و ترویج دهند، بیش از پیش احساس می‌شود. جذب نیروهای متخصص نه تنها کیفیت خدمات موزه‌ای را بهبود می‌بخشد، بلکه به توسعه برنامه‌های نوآورانه، مدیریت حرفه‌ای مجموعه‌ها و اجرای پروژه‌های پژوهشی کمک می‌کند، تخصص‌گرایی در موزه‌داری می‌تواند تضمین‌کننده ارتباط مؤثرتر موزه‌ها با جامعه و پاسخگویی به نیازهای متنوع فرهنگی و آموزشی مردم باشد. نیروهای متخصص با رویکردی علمی و خلاقانه قادرند موزه‌ها را از نقش سنتی به نهادی پویا و تأثیرگذار در حل مسائل معاصر جامعه ارتقا دهند.

بدین منظور آزمون استخدامی مؤسسه فرهنگی موزه‌های بنیاد (گروه موزه‌های دفینه) ویژه موزه در دست

احداث تار و پود یزد، روز چهارشنبه ۶ دی‌ماه ۱۴۰۳ رأس ساعت ۱۳ در هنرستان فنی شهید دکتر چمران شهر یزد با حضور ۱۵۴ داوطلب از نقاط مختلف کشور برگزار گردید. این آزمون تحت نظارت مدیران ارشد مؤسسه فرهنگی موزه‌های بنیاد، مدیران حراست هلدینگ سیاحتی و مراکز تفریحی پارسیان و مسئولین ذی‌ربط برگزار و تیمی از کارشناسان مؤسسه فرهنگی موزه‌های بنیاد، موزه نور و روشنایی یزد و شرکت آموزش گردشگران بنیاد مسئولیت مدیریت و اجرای آن را بر عهده داشتند.

یکی از اهداف کلیدی این آزمون، حرکت به سمت حرفه‌ای شدن فرآیندهای کاری در موزه‌ها است. تخصص‌گرایی در موزه‌داری نه تنها به افزایش کیفیت خدمات فرهنگی و آموزشی منجر می‌شود، بلکه موزه‌ها را به مراکز پیش‌رو در تحقیقات، نمایشگاه‌های نوآورانه و برنامه‌های اجتماعی تبدیل می‌کند. جذب نیروهای متعهد و متخصص از طریق فرآیندی دقیق و مبتنی بر شایسته‌سالاری، گامی اساسی در تحقق این هدف است. در طی این آزمون داوطلبین می‌بایست به سوالات عمومی و تخصصی رشته شغلی مورد نظر در مدت

۱۷۵ دقیقه، با هدف شناسایی و جذب کارشناسان متخصص در ۱۲ رشته شغلی پاسخ می‌دادند. به گزارش گروه موزه‌های دفینه از میان شرکت‌کنندگان، ۳۵ نفر که بالاترین امتیازات را کسب نمایند. پس از اعلام نتایج اولیه، داوطلبان برگزیده وارد مرحله مصاحبه‌های تخصصی خواهند شد. این مرحله به منظور ارزیابی دقیق‌تر مهارت‌های تخصصی و تطبیق توانایی‌های افراد با نیازهای شغلی طراحی شده است. در ادامه، پذیرفته‌شدگان نهایی برای شروع به‌کار در رشته‌های شغلی خود، تحت آموزش‌های عملی و نظری قرار خواهند گرفت تا به بهترین نحو برای ایفاء مسئولیت‌هایشان آماده شوند.

آزمون استخدامی مؤسسه فرهنگی موزه‌های بنیاد در یزد، نمادی از تعهد این موسسه به حرفه‌ای‌سازی موزه‌داری و تقویت نیروی انسانی متخصص است. این رویداد گامی مؤثر در مسیر ارتقای جایگاه موزه‌ها به‌منزله مراکز فرهنگی و آموزشی به‌شمار می‌رود. برگزیدگان این آزمون بایاری خداوند متعال و پس از طی مراحل آموزشی، به زودی نقش‌آفرینی خود را در توسعه و اعتلای فرهنگ و هنر کشور آغاز خواهند کرد.

برگزاری آزمون استخدامی مؤسسه فرهنگی موزه‌های بنیاد

